Hans-Jörg Ronsdorf

Tin vui ấy là gì
và có ý nghĩa gì đối với chúng ta

Đơn giản.
Sáng tỏ.

TIN LÀNH TỐT LÀNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Tin Lành tốt lành của Đức Chúa Trời

Tin vui ấy là gì và có ý nghĩa gì đối với chúng ta

Hans-Jörg Ronsdorf

Thông tin xuất bản

Tin Lành tốt lành của Đức Chúa Trời. Tin vui ấy là gì và có ý nghĩa gì đối với chúng ta

Ấn bản mới có hiệu đính, năm 2026. Tải miễn phí: www.hans-joerg-ronsdorf.de

Ấn bản in thứ 5 (tháng 11 năm 2021) được phát hành với ISBN 978-3-9820715-0-3 (ISBN của ấn bản tiếng Đức).

© Hans-Jörg Ronsdorf – giữ toàn quyền. Rất mong bạn chia sẻ tài liệu này cho người khác, miễn là giữ nguyên văn bản.

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

E-mail: hj-ronsdorf@t-online.de

Trang web: www.hans-joerg-ronsdorf.de

Mục lục

Ba chữ và một câu chuyện 7
Tin Lành 7
Tin Lành của Đức Chúa Trời 10
Ai cần Tin Lành? 11
Tội lỗi? 12
Tự do – không ép buộc 15
Vì sao mọi sự ra nông nỗi này 16
Mọi sự sẽ không mãi như thế này 18
Tin Lành về Nước Đức Chúa Trời 18
Sứ điệp này đến với chúng ta như thế nào? 19
Vương quyền của Đức Chúa Trời là gì? 20
Sự cai trị của Đức Chúa Trời – điều tốt nhất cho mọi người 22
Tin Lành về Con Đức Chúa Trời 23
Vị Vua và thập tự giá 25
Vụ giết Vua 26
Khác với điều người ta mong đợi 28
Thập tự giá nhìn từ phía Đức Chúa Trời 29
Bị dâng làm của lễ vì chúng ta 29
Đức Chúa Trời có cần của lễ không? 32
Lấy điều thiện thắng điều ác 34
Sự khôn ngoan và quyền năng vô hạn của Đức Chúa Trời 36
Điều thập tự giá ban cho chúng ta 38
Thập tự giá, một điều điên dại 38
Trở về nhà 40
Tin Lành về ân điển của Đức Chúa Trời 40
Ân điển từ đầu đến cuối 43
Đức Chúa Trời là sự yêu thương 45
Thế giới vô hình – các quyền lực tối tăm 48
Các quyền lực và con người 49
Tin Lành và các quyền lực 50

Các quyền lực và chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời 51
Chiến thắng của thập tự giá 52
Tự do là điều có thể 53
Tin Lành bình an 53
Tin Lành – lời hứa đã được ứng nghiệm 55
Sự trông cậy của Tin Lành 57
Giấc mơ về Thế Giới Mới của Đức Chúa Trời 60
Tin Lành – quyền năng để cứu rỗi 62
Vâng theo Tin Lành 63
Trở thành môn đồ của Chúa Giê-xu 64
Khởi đầu đời sống môn đồ 64
Đi theo Chúa Giê-xu là thế nào? 65
Phớt lờ Tin Lành 68
Mọi sự sẽ được phơi bày ra ánh sáng 69
Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời 71
Sự sống đời đời và địa ngục 72
Một tin lành khác 74
Tin Lành không phải là gì 75
Lời kết 77
Bước tiếp theo là gì? 77

Xin chúc mừng bạn! Cuốn sách này đã thu hút được sự chú ý của bạn. Hãy giữ nó lại. Hãy đọc nó. Rất có thể Đức Chúa Trời muốn gặp gỡ bạn. Ngay cả khi bạn đã biết Tin Lành – hoặc nghĩ rằng mình đã biết. Cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho thời gian bạn đọc sách này. Điều đó thật đáng.

Hãy đọc hết một lượt. Đến lần thứ hai, bạn có thể mở Kinh Thánh ra đọc những câu Kinh Thánh được ghi trong phần chú thích.

Chỉ một mình Kinh Thánh cho biết Tin Lành là gì. Tôi đã cố gắng hết sức trình bày điều đó một cách ngắn gọn.

Ba chữ và một câu chuyện

Tin Lành là một câu chuyện. Không phải câu chuyện của chúng ta. Mà là câu chuyện về Giê-xu người Na-xa-rét. Câu chuyện bắt đầu tại Bết-lê-hem và kết thúc tại Giê-ru-sa-lem. Một câu chuyện khó tin. Vậy mà có rất nhiều người tin. Vì câu chuyện xưa này đã viết nên vô số câu chuyện mới. Nhiều người làm chứng về những gì câu chuyện về Chúa Giê-xu đã làm nơi họ. Họ đã trở thành những con người mới, có hy vọng và tương lai.

Tin Lành quả thật là câu chuyện về Chúa Giê-xu. Tóm lại trong ba chữ, câu chuyện ấy quy về điều này:

Giê-xu là Chúa.[1]

Ngài là Vua.[2]

Trên cả vũ trụ. Trên mọi người và mọi sự. Một vị Vua cai trị trong công chính và yêu thương, Đấng tha thứ và sẽ làm mới lại mọi sự. Đó là sứ điệp tốt lành! Đó là điều các sứ đồ đã rao giảng – những môn đồ đã ở bên Ngài ngay từ đầu. Cho dân Y-sơ-ra-ên và cho cả thế giới.

Về điều này còn nhiều điều để nói. Bạn sẽ tìm thấy trong những trang tiếp theo. Hãy ghi nhớ ba chữ này. Đó là sứ điệp trọng tâm. Đó là trái tim của tin vui. Tin vui ấy liên quan đến tất cả chúng ta. Từng người một. Không phải người khác. Mà là chúng ta. Là tôi. Và nó liên quan đến cả hành tinh của chúng ta, ngôi nhà của chúng ta. Rồi bạn sẽ thấy. Hãy đọc cuốn sách này như một lời nhắn gửi riêng cho bạn.

Tin Lành

Cơ Đốc nhân nói về Tin Lành. Đó là điều làm nên con người họ. Hoặc lẽ ra phải làm nên. Tin Lành thuộc về bản sắc của họ. Không có Tin Lành, họ chẳng là gì cả. Vô nghĩa. Như muối mà không mặn.

Tin Lành là bí mật của họ. Là kho báu của họ. Là liều thuốc của họ. Là vũ khí thuộc linh, phi bạo lực của họ. Không ai có một sứ điệp nào sánh được.

Chữ "Tin Lành" (tiếng Hy Lạp: euangelion) xuất hiện nhiều lần trong Kinh Thánh. Nhưng Kinh Thánh không phải là nơi đầu tiên nhắc đến chữ này. Đó không phải là một từ ngữ đạo đức do Kinh Thánh hay giáo hội đặt ra. Vào

1. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:36; 4:24; 11:20; 15:17
2. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:7; 1 Ti-mô-thê 6:15; Khải Huyền 17:14; 19:16

thời Chúa Giê-xu và trước đó, nó thuộc về ngôn ngữ thường ngày. Với nghĩa một *tin vui*. Một *sứ điệp vui mừng* đem lại niềm vui và sự nhẹ nhõm. Báo trước một điều tốt lành.[3] Người ta loan báo "tin lành" trong nhiều dịp vui khác nhau. Năm 63 TCN, hoàng đế Augustus ra đời. Về sau, ngày sinh của ông được cử hành như một sứ điệp vui mừng trong khắp Đế quốc La Mã. Ông tự xưng là con của đấng thần linh – một danh hiệu về sau được dùng cho nhiều hoàng đế. Đây là vài câu trích từ "tin lành" ấy về hoàng đế Augustus:

> *"Ngày này đã đem lại cho thế giới một diện mạo khác. Thế giới hẳn đã hư mất, nếu qua sự ra đời của ông, sự cứu rỗi không bừng sáng cho mọi người. Vì sự cứu rỗi của thế giới, con người này được ban cho những phẩm chất lớn lao đến nỗi ông được sai đến làm vị cứu tinh cho chúng ta và cho các thế hệ mai sau. Mọi chiến tranh giờ đây đã chấm dứt, ông sẽ làm cho mọi sự trở nên huy hoàng. Những niềm hy vọng của tổ phụ đã được thành tựu. Không thể nào có một người vĩ đại hơn sẽ đến. Với sự ra đời của ông, một kỷ nguyên mới bắt đầu."*[4]

700 năm trước đó, nhà tiên tri xưa là Ê-sai đã nói: *Vui mừng biết bao! Người báo tin chiến thắng đang vội vã băng qua núi mà đến! Người mang tin vui, loan báo bình an và sự cứu rỗi, người nói với thành Si-ôn: Đức Chúa Trời của ngươi là Vua của cả thế giới!*[5]

3. Lu-ca 1:19
4. Văn bia lịch tại Priene ở Tiểu Á, năm 9 TCN; trích lược và dịch thoáng.
5. Ê-sai 52:7

Ê-sai nói về Đức Chúa Trời hằng sống. Đấng Đời Đời. Đấng đã tạo dựng muôn vật. Chúa của lịch sử. Không phải về một con người. Hay một kẻ tự xưng là con của thần. Lời loan báo về hoàng đế là một tin vui. Nhưng nhà cầm quyền nào đem đến cho thế giới điều nó thật sự cần? Điều mà mọi người khao khát tận sâu thẳm trong lòng?

"Tin lành" cũng là tin báo từ mặt trận. Khi một trận chiến đã thắng và kẻ thù đã bị đánh bại. Điều này đúng y như Tin Lành của Cơ Đốc giáo. *Đó là tin vui về một chiến thắng. Chiến thắng của Đức Chúa Trời qua Con Ngài, Đấng đã chịu đóng đinh và đã được làm cho sống lại: Chúa Giê-xu Christ. Đức Chúa Trời đã không đầu hàng. Ngài đang chiến đấu vì thế giới của Ngài!*

> *Cái chết trên thập tự giá, sự sống lại và sự được tôn cao lên ngôi Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Giê-xu trở thành Chúa và Cứu Chúa của thế giới. Mọi thẩm quyền đã được ban cho Ngài: Ngài là Đấng cai trị vũ trụ.[6] Vũ trụ thuộc về Ngài. Ngài là Vua trên hết mọi vua, Đấng sẵn lòng ban cho mọi người sự tha tội và sự sống đời đời![7] Một vị Vua đã dốc hết mọi sự vì chúng ta. Đấng yêu thương chúng ta. Một vị Vua mà người ta có thể phó thác chính mình không chút do dự, vì Ngài không theo đuổi lợi ích riêng và không có ý đồ*

6. Ma-thi-ơ 28:18; Công Vụ Các Sứ Đồ 2:36; Ê-phê-sô 1:20-23
7. Lu-ca 24:47; Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 26:18

ngẫm. Ngài xứng đáng nhận mọi vinh hiển. Ngài sẽ trở lại, nhưng về điều này sẽ nói thêm sau.

Tóm lại, đó là Tin Lành. Điều quan trọng nhất. Hãy suy ngẫm điều đó. Hãy ghi nhớ điều đó. Đừng bao giờ quên.

Cho đến ngày nay, việc làm chứng rằng Chúa Giê-xu là Vua vẫn có thể nguy hiểm cho Cơ Đốc nhân, và ở một số quốc gia thì thật sự nguy hiểm. Tôn kính vị Vua này[8] có thể bị xem là thách thức các nhà cầm quyền, hoàng đế và vua chúa. Dù không có ý đồ chính trị. Mà vì vâng lời. Lòng trung thành với Chúa Giê-xu không hiếm khi đem đến cho họ sự bắt bớ và cái chết. Vì Chúa Giê-xu của họ và của chúng ta là Chúa của các vua trên đất.[9] Ngài ở trên họ!

Nhưng tin vui ấy không thể bị giết chết. Trong tin vui ấy, Chúa và Đấng Christ đã sống lại vẫn đang sống. Tin vui ấy có sức công phá đủ để bắt Đế quốc La Mã phải quỳ gối. Không phải bằng gươm, nhưng bằng ân điển và quyền năng biến đổi của Tin Lành.

Tin Lành của Đức Chúa Trời

Tin Lành đến từ đâu? Mọi sự bắt đầu từ Đức Chúa Trời. Từ Đức Chúa Trời Ba Ngôi: Cha, Con và Thánh Linh. Ngài là Đấng nghĩ ra Tin Lành. Tin Lành được sinh ra trong lòng Ngài. Từ tình yêu đời đời của Ngài. Ngay cả trước khi có trái đất và loài người.[10] Mọi điều Tin Lành chứa đựng đều đến từ Ngài.[11] Chỉ từ một mình Ngài. *Đó là Tin Lành của Ngài.* Vì vậy, Tin Lành là chân lý. Chắc chắn. Đáng tin cậy. Người ta có thể xây dựng cuộc đời mình trên đó.[12] Vì Đức Chúa Trời là thành tín.[13] Ngài không nói dối.[14] Mọi điều Ngài hứa và cam kết trong Tin Lành đều có giá trị và sẽ xảy ra. Đó là lời hứa của Ngài, lời hứa mà chúng ta có thể tin cậy trọn vẹn. Tin Lành được ban cách tự nguyện. Xuất phát từ tình yêu vô hạn. Ngài muốn như vậy. Ngài vui lòng

8. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:7
9. Khải Huyền 1:5
10. Rô-ma 16:25; 2 Ti-mô-thê 1:9
11. 2 Cô-rinh-tô 5:18
12. Ma-thi-ơ 7:24
13. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:24; Hê-bơ-rơ 10:23; 1 Phi-e-rơ 4:19
14. Tít 1:2; Hê-bơ-rơ 6:18

ban chính mình. Đó là niềm vui của Ngài. Ngài được tôn vinh trong đó.[15] Mọi vinh hiển đều thuộc về Ngài.[16]

Chính Đức Chúa Trời mang tin vui ấy đến. *Đó là sứ mạng của Đức Chúa Trời.* Ngài hành động, làm việc và phán dạy. Tin vui ấy đến với một thế giới đang cần đúng điều đó. *Bản thân Đức Chúa Trời không cần gì cả. Ngài không thiếu điều gì. Ngài trọn vẹn. Vậy mà lòng Ngài vẫn tuôn tràn. Ngài yêu vì Ngài là sự yêu thương. Ngài khởi động cuộc giải cứu đưa con người về nhà lớn nhất mọi thời đại.* Ngài muốn con người chúng ta trở về! Ngài muốn có một gia đình![17] *Vì khi sinh ra, chúng ta không phải là con cái của Ngài*. Ngài muốn tất cả chúng ta trở nên con cái Ngài. Vì thế Ngài muốn ban cho chúng ta tình yêu và sự quan tâm của Ngài. Để chúng ta được sống với Ngài mãi mãi.

Ai cần Tin Lành?

Sứ điệp của Đức Chúa Trời đến với một thế giới không còn như lúc Đức Chúa Trời tạo dựng ban đầu. Và như Ngài đã hình dung. *Bạn nghĩ sao: Đức Chúa Trời có cần can thiệp vào thế giới chúng ta không? Hay chúng ta tự xoay xở được mà không cần Đức Chúa Trời?*

Chúng ta hãy nhìn thế giới mình một cách trung thực và thấu đáo.

Sứ điệp của Đức Chúa Trời đến với những con người tan vỡ bên trong và tuyệt vọng. Những người thường không còn thấy lối thoát. Những người bị lương tâm dày vò vì tội lỗi. Những người biết rõ biết bao điều lẽ ra phải khác hoặc có thể khác. Những người sợ hãi, bất an, trống rỗng, bệnh tật và bị trói buộc. Sứ điệp ấy đến với những con người mà ai rồi cũng sẽ chết.[18] Với những người lo sợ về tương lai.

Phần lớn nhân loại sống trong nghèo khó. Trong cuộc vật lộn mỗi ngày để sinh tồn. Nhiều người bị bỏ lại bên đường.

Sứ điệp của Đức Chúa Trời đến với những người đã thất bại trong hôn nhân, gia đình, nghề nghiệp và xã hội. Với những người coi tự tử là lối thoát cuối cùng.

15. Ê-phê-sô 1:6, 9, 12, 14
16. Khải Huyền 5:11-14
17. Thi Thiên 103:13; Ê-sai 64:8; Ma-la-chi 2:10; Giăng 14:2; Hê-bơ-rơ 2:10; 1 Giăng 3:1-3
18. Rô-ma 5:12-14; 6:23

Sứ điệp ấy cũng đến với những người có ít hoặc không có vấn đề gì. Những người may mắn lớn lên ở một đất nước giàu có hay trong một gia đình giàu có. Tự chủ về tài chính. Nhưng dù khỏe mạnh và sung túc, họ vẫn bị dày vò bởi cảm giác vô nghĩa và sự trống rỗng bên trong.

Những bệnh tật và vi-rút chưa bị đánh bại đe dọa mạng sống chúng ta. Thiên nhiên cho thấy mặt nguy hiểm chết người của nó.

Mỗi con người là một vũ trụ nhỏ đầy những câu hỏi, lo âu và khốn khó, đang kêu gào tình yêu, ý nghĩa, sự tha thứ và một chỗ dựa. Dù tiếng kêu ấy bị che giấu hay bị bóp nghẹt dưới sự bận rộn và những thú tiêu khiển.

Tin Lành đến với những dân tộc đang chiến tranh với nhau. Với những người sống trong tranh chấp và bất hòa với nhau. Tin Lành đến với một thế giới mà sự bất công là chuyện thường tình. Nơi mà cho đến ngày nay con người vẫn nô dịch và bóc lột con người. Phân biệt đối xử với nhau. Nơi người yếu thế nhất là nạn nhân. Trẻ em phải lao động và phụ nữ bị bóc lột. Nhân quyền bị cả những quốc gia vi phạm một cách có hệ thống.

Đối với nhiều người, thế giới vẫn là một nơi đầy đau khổ. Khi đọc danh sách này, hẳn bạn đã nghĩ từ lâu rằng không phải mọi sự đều tệ đến thế, rằng vẫn có nhiều điều tốt đẹp. Và nhiều điều cũng đang tốt hơn. Bạn nói đúng. *Vấn đề không phải là một cái nhìn thiên lệch hay bi quan về thế giới. Vấn đề là câu hỏi: chúng ta có cần Đức Chúa Trời và Tin Lành của Ngài không.*

Chúng ta cần tin vui này! Bất cứ lúc nào người ta cũng có thể đi đến nhận thức ấy. Và nhận lấy Tin Lành này cho chính mình. Nhiều người đã nhận ra điều đó. Đôi khi bằng con đường đau đớn. Phải qua thất bại, đổ vỡ, bệnh tật và đau khổ, họ mới đi đến nhận thức ấy. Đức Chúa Trời không im lặng. Những trải nghiệm khó khăn, thường đe dọa cả mạng sống ấy, là chiếc loa phóng thanh của Đức Chúa Trời để đến được với chúng ta.[19]

Tội lỗi?

Không phải là một từ hiện đại. Kém hấp dẫn và bị hiểu lầm. Nhưng nó thuộc về cách nhìn của Kinh Thánh và cách Kinh Thánh mô tả căn nguyên. Chúng

19. Hình ảnh chiếc loa phóng thanh là của C. S. Lewis, trong "Über den Schmerz" (*The Problem of Pain*).

ta giải thích thế nào về căn nguyên của tất cả những điều không mong muốn, sự thất bại, sự đổ vỡ, sự thù địch và hỗn loạn?

Kinh Thánh nói rất rõ khi mô tả con người. Con người sinh ra thế nào, lớn lên và sống ra sao. Con người cư xử thế nào với đồng loại. Và với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói thẳng. Không nể nang. Thành thật đến tận cùng. *Kinh Thánh nói rằng chúng ta là tội nhân.*[20] *Tất cả. Không trừ một ai. Tất cả chúng ta đều phạm tội, vì chúng ta là tội nhân. Lời khẳng định chung, không phân biệt này chỉ có trong thế giới quan của Kinh Thánh! Không tôn giáo nào khẳng định rằng mọi người, không trừ một ai, đều là tội nhân.*

Tội lỗi không chỉ mô tả điều chúng ta làm. Mà cả con người chúng ta. Tiếc thay, tội lỗi không thể bị khoanh vùng và cắt bỏ như một khối u trong cơ thể. Khó có gì tệ hơn: chúng ta bị giam cầm trong quyền lực của nó. Điều đó còn hệ trọng hơn một hành vi sai trái. Tội lỗi không chỉ là tập hợp những việc ác riêng lẻ. Đó là một sức mạnh chủ động, đầy ác ý, đã thấm vào và chiếm đóng toàn bộ con người chúng ta. Đó là một thảm họa. Vì với tội lỗi mình, chúng ta bị phân cách khỏi tình yêu đời đời của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể nào với tới tình yêu ấy. Tội lỗi và Đức Chúa Trời không bao giờ đi đôi với nhau.

Cùng với tội lỗi, sự chết đã đến. Như một hậu quả không tránh khỏi. Như một tiền công mà chúng ta đáng nhận. Chúng ta gặt điều mình đã gieo. Tội lỗi và sự chết là những sức mạnh phổ quát mà không ai thoát khỏi.

Tội lỗi, như một nguyên lý quyền lực, uốn nắn nhân cách chúng ta theo cách gây hại. Nó biến chúng ta thành những người cầu toàn, thành kẻ hèn nhát và chần chừ khi liên quan đến lợi ích của người khác, dù là người hàng xóm hay người đang hấp hối ở châu Phi. Nhưng cũng biến chúng ta thành kẻ ích kỷ khi liên quan đến lợi ích của mình. Tội lỗi biến chúng ta thành kẻ tự yêu mình, kẻ lừa đảo, người nghiện ngập, kẻ mưu mô, kẻ cuồng tín, kẻ ngoại tình, kẻ hiếp dâm. Danh sách này có thể kéo dài vô tận.

Nhưng chúng ta không chỉ là tù nhân hay người bệnh. Không chỉ là những nạn nhân thụ động. Đúng hơn, chúng ta đã trở thành những tay sai tích cực bị cưỡng bách phục vụ tội lỗi. Chúng ta đã dấn thân làm người đại diện, làm công cụ cho nó. Đó không chỉ là sự giam cầm, mà là sự đồng lõa tích cực.

---

20. Ê-phê-sô 2:1

Bản chất của tội lỗi vẫn bị che khuất đối với chúng ta, chừng nào chúng ta còn phớt lờ mối liên hệ giữa tội lỗi và Đức Chúa Trời. Tội lỗi không chỉ là một hiện tượng trong đời sống con người mà người ta có thể hoặc phải đè nén hay kiềm chế. Kinh Thánh mô tả tội lỗi là sự vô luật pháp, sự thù nghịch, sự phản loạn, là sự không vâng lời Đức Chúa Trời. Con người không có Đức Chúa Trời không đơn giản là một tạo vật bất toàn cần được cải thiện. Người ấy là một kẻ phản loạn phải hạ vũ khí. Đầu hàng là lối thoát duy nhất.

Dù những lời buộc tội này nặng nề đến tột cùng, xin bạn hãy tiếp tục đọc!

Mối quan hệ nền tảng của đời sống con người – mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời – đã đổ vỡ. Sự đổ vỡ này thể hiện trong mọi mối quan hệ khác giữa chúng ta với nhau. Chúng ta là tội nhân không chỉ với tư cách cá nhân hay một mình. Chúng ta thuộc về cả một nhân loại toàn cầu không thoát khỏi tội lỗi.

Lời chẩn đoán này của Kinh Thánh là sự giải cứu cho chúng ta! Không phải sự đoán phạt!

Bạn có hoan nghênh không nếu bác sĩ giấu bạn lời chẩn đoán trung thực về căn bệnh chết người của bạn? Nhất là khi cùng lúc đó, ông có thể hứa với bạn một loại thuốc hay một cuộc phẫu thuật sẽ đánh bại căn bệnh ấy?

Gần như không thể nào nhận ra và thừa nhận lời chẩn đoán của Đức Chúa Trời. Chúng ta thích coi mình là ngoại lệ. Hoặc chúng ta xem nhẹ mức độ nghiêm trọng của tình trạng.

Như vậy, Tin Lành đến với một thế giới mà, lạ thay, dù có bao nhiêu vấn đề, lại hầu như không quan tâm đến sứ điệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Một nghịch lý. Dù vậy, Đức Chúa Trời không dửng dưng trước những gì đang xảy ra trên hành tinh này, hành tinh của Ngài. *Tin Lành là bằng chứng cho thấy Đức Chúa Trời đang chiến đấu vì thế giới này.* Đau khổ, điều ác và sự chết sẽ không có tiếng nói sau cùng. Vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương![21]

Câu trả lời cho câu hỏi ban đầu là: chúng ta cần Tin Lành để trở nên con cái Đức Chúa Trời.

Sự chán ghét của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi – điều ác mà con người nghĩ và làm, dù lớn hay nhỏ – thật lớn lao. Vì tội lỗi hủy hoại chúng ta. Vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương và muốn cứu chúng ta. Sự chán ghét này của Đức Chúa Trời và sự lên án tội lỗi của Ngài được bày tỏ cụ thể trong

21. Rô-ma 5:8; 1 Giăng 3:1; 4:7-11

"con thịnh nộ của Đức Chúa Trời".[22]

Ngài lên án điều ác bao nhiêu – điều ác mà chúng ta là kẻ gây ra và bị gắn liền với nó – thì Ngài cũng muốn giải phóng mỗi người khỏi nó bấy nhiêu.

Tự do – không ép buộc

Dù Tin Lành tuyệt vời đến thế,[23] Đức Chúa Trời không ép con người phải nói "vâng". Tình yêu đích thực chỉ có thể có trên nền tảng của tự do! Quyền tự do lựa chọn và trách nhiệm vẫn là bản chất của con người. Con người được tạo dựng như thế, chứ không khác đi.

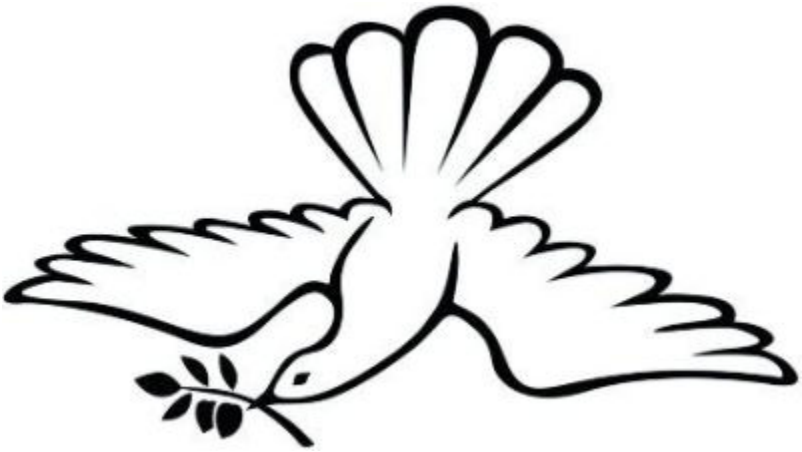
Nhưng là tội nhân, con người không còn trung lập nữa. Tội lỗi khiến con người bất lực, thậm chí không có khả năng tự mình đón nhận Tin Lành. Xét theo sức con người, việc tự nhận biết mình là tội nhân là điều không thể. Nhưng Tin Lành có quyền năng. Tin Lành mở mắt con người để thấy chính mình và thấy Đức Chúa Trời. Tin Lành soi sáng tấm lòng và lương tâm. Đức Chúa Trời không để con người một mình trong quyết định này. Lòng người là một vùng chiến sự bị tranh giành quyết liệt. Đức Chúa Trời tìm cách chinh phục lòng người. Và dùng lòng Ngài muốn hòa giải để thuyết phục và soi sáng.

Sự sáng tạo của Đức Chúa Trời trong việc cứu con người là vô hạn. Đức Chúa Trời có thể dùng mọi hoàn cảnh, mọi thời điểm và mọi nơi chốn để, bằng sự hiện diện thánh khiết của Ngài, đánh thức ý thức về tội lỗi và sự hư mất, đồng thời ban cho sự cứu rỗi và sự giải cứu.

Những giờ phút quý giá ấy không có quy định hay khuôn mẫu nào. Điều đó đã xảy ra như thế. Điều đó đang xảy ra như thế. Điều đó có thể xảy ra với bạn ngay bây giờ. Nhiều người kể lại rằng Đức Chúa Trời đã bước vào đời họ một cách kỳ diệu, bất ngờ, huyền nhiệm, đầy yêu thương hoặc triệt để biết bao.

> *Sứ điệp của Đức Chúa Trời là một mệnh lệnh khẩn thiết: hãy quay về.*[24] *Vì lợi ích của chính chúng ta. Tuy nhiên, con người phải tự chịu trách nhiệm về cách mình đáp lại.*

22. Giăng 3:36; Rô-ma 1:18; 5:9; Ê-phê-sô 2:3; 5:6; Cô-lô-se 3:6; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9-10
23. 2 Cô-rinh-tô 4:4
24. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:30

Vì sao mọi sự ra nông nỗi này

Con người được tạo dựng để làm người đại diện của Đức Chúa Trời trên đất. Như hình ảnh của Ngài. Để cùng với Đấng Tạo Hóa của mình chăm sóc, quản lý và cai trị trái đất. Vườn địa đàng, một nơi nhỏ bé, sẽ được mở rộng ra khắp trái đất. Ngài là Cha, và họ, tất cả loài người, là gia đình của Ngài.[25] Ngay từ đầu, mọi sự đã được dự định như vậy.

Con người được tạo dựng với ý chí tự do thật sự. Để nhận lãnh tình yêu của Đức Chúa Trời, đáp lại tình yêu ấy và trao tình yêu ấy cho người khác. Thật là một giấc mơ khi được sống và làm việc như thế với Đấng Tạo Hóa. Ở thật gần Ngài. Dưới sự che chở và phước lành của Ngài.

Nhưng vào thuở ấy, lúc ban đầu, con người đã chọn khác đi. Họ đã không giữ gìn nơi ở đặc ân của mình, là vườn địa đàng. Kẻ cám dỗ đã lẻn vào. Con rắn xảo quyệt. Đằng sau con rắn là một thiên sứ từng rực rỡ của Đức Chúa Trời. Thiên sứ ấy đã từ bỏ Đức Chúa Trời. Đã nổi loạn và sa vào tội lỗi. Sa-tan, tức ma quỷ, muốn bán ý tưởng này cho con người: như một sự khai sáng và một bước tiến tới cuộc sống tốt đẹp hơn, tự do hơn.

Họ đã không theo lời chỉ dẫn tốt lành của Đấng Tạo Hóa. Trở nên giống như Đức Chúa Trời – đó là cám dỗ và mồi nhử của ma quỷ. Thế là họ coi

25. Ê-sai 63:16; 64:8; Lu-ca 3:38; Công Vụ Các Sứ Đồ 17:28-29

thường một điều răn đơn giản của Đức Chúa Trời tốt lành của họ. Phải chăng họ sợ rằng Ngài đã giữ lại không cho họ một điều tốt nào đó?[26]

Họ đã trả một giá đắt cho bước đi ấy. Mọi sự không còn như lẽ ra phải có. Họ đánh mất thiên đàng. *Sự chết, sự hư nát – về thuộc linh cũng như về thân thể – đã xâm nhập vào đời sống họ.*[27] Sự chết lan rộng. Như một căn bệnh di truyền, nó truyền sang mọi con cháu của họ. Trong đó có chúng ta.

Chuyện đó đã lâu lắm rồi. Nhưng bằng cách nào đó, mọi sự vẫn như thế. Cho đến ngày nay. Nhiều ngàn năm sau, con người chúng ta vẫn sắp đặt cuộc sống mà không có Đấng Tạo Hóa. Tự mình quyết định. Như thể không có Đức Chúa Trời. Chúng ta nghĩ rằng mình biết rõ hơn. Chúng ta đã quên Đấng Tạo Hóa mình. Và đã tìm thấy những thần có vẻ hấp dẫn hơn. Vì bản tính con người chúng ta là có tôn giáo, là nương cậy vào một điều gì đó hoặc tin vào một điều gì đó. Các tôn giáo trên thế giới cho thấy điều đó, và cách sống của con người hiện đại cùng những thần thay thế của họ như tiền bạc, quyền lực và tình dục cũng cho thấy như vậy. Không có Đức Chúa Trời, giờ đây chúng ta phải tự thỏa mãn những nhu cầu của mình. Lòng tham vô độ, dù ở quy mô lớn hay nhỏ, là biểu hiện của những tấm lòng đã lạc mất trong chính mình. Bị giam trong chính mình, với ý thức rằng mình đã đánh mất một điều thiết yếu, một điều đem lại ý nghĩa. Chúng ta đã lìa bỏ nguồn sự sống,[28] là Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Không có mối quan hệ với Ngài, mối quan hệ lành mạnh với công trình sáng tạo bị xáo trộn. Ở nhiều nơi, con người phá hủy chính ngôi nhà mình đang ở. Chúng ta khước từ những điều răn tốt lành của Đức Chúa Trời, là những điều được ban cho để chúng ta có một đời sống tốt đẹp, được phước với Đức Chúa Trời, với nhau và với công trình sáng tạo.

Người ta thường kết luận rằng luật pháp và điều răn đến từ một bạo chúa. Từ một vị thần muốn kiểm soát, thống trị và gò bó chúng ta. Nhưng nhiều người không biết Đức Chúa Trời đúng như Ngài thật sự là.

Một người Cha tốt lành, muốn điều tốt nhất cho chúng ta.

---

26. Sáng Thế Ký 3
27. Rô-ma 5:12-21
28. Thi Thiên 36:9; Châm Ngôn 14:27; Giê-rê-mi 2:13; 17:13

Mọi sự sẽ không mãi như thế này

Đức Chúa Trời đi tìm thế giới đã sa ngã. Cùng với mọi vấn đề và mọi điểm nóng của nó. Ngài không bỏ cuộc.[29] Điều ác, với cường độ muôn hình vạn trạng của nó, dù lớn hay nhỏ, không chỉ đơn thuần là một vấn đề. Ngay từ đầu, đó là một cuộc khủng hoảng hiện sinh. Còn hay mất. Sống sót ở phía đông vườn Ê-đen là chân trời hiện hữu của chúng ta. Từ đó đến nay, chúng ta sống trong cuộc khủng hoảng này và trong mọi hậu quả của việc mình làm. Mỗi ngày chúng ta thấy rõ trước mắt điều đó có nghĩa là gì. Không có Đức Chúa Trời, mọi sự không thể có một kết cục tốt đẹp. Không có Đức Chúa Trời, con đường dẫn vào bóng tối. Chúng ta vấp ngã loanh quanh trong sự tối tăm thuộc linh và đạo đức. Không biết đường đi cũng chẳng biết đích đến.

Tin Lành – chứ không phải sự phán xét và sự kết án – là câu trả lời của Đức Chúa Trời trong Chúa Giê-xu Christ. *Tin Lành là kế hoạch tổng thể của Ngài để chiến thắng điều ác. Để chặn đứng vòng xoáy đi xuống và đem ánh sáng, sự sống và hy vọng vào trong bóng tối.*[30] Để tự do, bình an và niềm vui trở lại.[31] Cho mọi người. Và để từ mọi điều xấu vẫn có điều tốt đẹp nảy sinh.[32] Để Đức Chúa Trời lại có một gia đình. Và để chúng ta có thể trở nên con cái Ngài. Đó là điều tốt đẹp nhất có thể xảy đến với chúng ta.

Tin Lành là lời Đức Chúa Trời cam kết rằng mọi sự sẽ không mãi như ngày nay. Lời hứa này vẫn còn hiệu lực cho đến ngày nay. Lời hứa ấy chưa bao giờ bị rút lại. Lời hứa ấy dành cho mọi con người của Ngài. Ở mọi nơi trên thế giới.

Tin Lành về Nước Đức Chúa Trời

Tin Lành quả thật đơn giản. Ai cũng phải hiểu được. Tuy vậy, Tin Lành có nhiều chiều kích và khía cạnh khác nhau. Tin Lành chứa đựng nhiều hơn những gì người ta nhận ra lúc ban đầu. Bạn hãy hình dung một viên kim cương. Viên lớn nhất từng có. Đã được mài giũa. Nó khúc xạ ánh sáng không

29. Giăng 3:16
30. Thi Thiên 27:1; 43:3; Ê-sai 9:2; 60:1; Ma-thi-ơ 4:16; Giăng 1:4-9; 3:19-21
31. Lu-ca 2:10
32. Sáng Thế Ký 50:20

chỉ ở một mặt, mà ở mọi mặt đã được mài. Tin Lành tỏa sáng muôn màu, với vẻ rực rỡ kỳ diệu. Đó là sự vinh hiển của Đấng Christ, là hình ảnh của Đức Chúa Trời.[33]

Sứ điệp này đến với chúng ta như thế nào?

Sứ điệp ấy đến trong một con người. Phải, sứ điệp ấy là một con người. Sứ điệp ấy không phải là một luật lệ. Không phải là một bản tín điều. Không phải là một sách giáo lý vấn đáp. Sứ điệp ấy là một con người. *Câu hỏi không phải là điều gì có thể cứu chúng ta. Mà là ai có thể cứu chúng ta.*

Ngài đã trở nên một người giữa chúng ta. Nhưng lại hoàn toàn khác: một Đấng vừa là Đức Chúa Trời vừa là người. Nhưng là Đấng gác lại địa vị Đức Chúa Trời của mình và đến với chúng ta trong sự thấp hèn, thậm chí trong sự yếu đuối.

Đức Chúa Trời hạ mình xuống với chúng ta. Ngài đã làm cho mình trở nên thật nhỏ bé.[34] Đấng Vô Hạn, mà trí óc chúng ta không thể nghĩ thấu. Đấng không có khởi đầu như chúng ta. Đấng ấy đã trở nên người. Đã đến thật gần chúng ta.[35] Gần hơn bao giờ hết. Hạ xuống ngang tầm mắt chúng ta. Đấng Tạo Hóa ở giữa các tạo vật của Ngài. Trong hình dạng con người.[36] Người ta đã thấy Ngài, nghe Ngài, chạm vào Ngài, ôm lấy Ngài.[37] Ngài đã nhìn, đã nói, đã động lòng, đã khóc, Ngài đã yêu thương và đầy lòng cảm thông chạm đến con người.

Để cuối cùng chúng ta hiểu được. Ngài không đến trong sự huy hoàng của một nhà cầm quyền. Đấng đến là một người thợ xây dựng ở Na-xa-rét. Thuộc tầng lớp thấp kém ở Ga-li-lê. Đức Chúa Trời đến với chúng ta trong Chúa Giê-xu. Ngài thực hiện điều Ngài đã hứa. Ê-sai đã báo trước:

> *Thánh Linh của Chúa đã ngự trên tôi. Vì Chúa đã xức dầu cho tôi và nhờ đó ban quyền cho tôi để đem tin vui đến cho người nghèo. Ngài đã sai tôi đến để ban lòng can đảm mới cho những người tuyệt vọng, để loan báo cho những kẻ*

33. 2 Cô-rinh-tô 4:4
34. Phi-líp 2:6-8
35. Giăng 1:14
36. Phi-líp 2:5-11
37. 1 Giăng 1:1-3

bị cầm tù: 'Các ngươi được tự do! Xiềng xích các ngươi sẽ được tháo bỏ!'[38]

Chúa Giê-xu áp dụng lời ấy cho chính mình trong nhà hội tại Na-xa-rét: *Lời tiên tri này hôm nay đã được ứng nghiệm trước mắt các ngươi.*[39] Cả cuộc đời Ngài, lời nói và việc làm của Ngài, là sự ứng nghiệm những lời tiên tri ấy và là sự bày tỏ trọn vẹn sứ điệp tốt lành này.

Chúa Giê-xu là hình ảnh của Đức Chúa Trời.[40] Ai đã thấy Ngài là đã thấy Cha trên trời.[41] Ngài là sứ mạng của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu là điều Đức Chúa Trời muốn nói với chúng ta.[42] Nếu chúng ta muốn hiểu Đức Chúa Trời là ai và Ngài như thế nào, thì chúng ta phải hiểu Ngài từ nơi Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu là hình ảnh của chúng ta về Đức Chúa Trời. Như được mô tả trong các sách Phúc Âm. Đức Chúa Trời là như vậy.

Vì thế, bốn bản tường thuật về cuộc đời Chúa Giê-xu của Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng được gọi là các *sách Phúc Âm* (Tin Lành). Mác mở đầu như sau: *Sách này ghi lại tin vui về Chúa Giê-xu Christ, Con Đức Chúa Trời, đã bắt đầu như thế nào.*[43]

Tin vui bắt đầu với Chúa Giê-xu. Kinh Thánh chép về Ngài: *Chúa Giê-xu trở về Ga-li-lê và theo sự ủy thác của Đức Chúa Trời mà loan báo rằng: Đã đến lúc rồi: bây giờ Đức Chúa Trời sẽ thiết lập sự cai trị của Ngài và hoàn tất công việc của Ngài. Hãy ăn năn và tin nhận tin vui này!*[44]

Vương quyền của Đức Chúa Trời là gì?

Sự cai trị của Đức Chúa Trời là sự trị vì của tình yêu và công chính. Lựa chọn duy nhất có tương lai cho thế giới chúng ta. Tương lai duy nhất của thế giới.

Nhiều người Do Thái hiểu điều đó có nghĩa là quân chiếm đóng La Mã sẽ bị đánh bại và ách bạo ngược của chúng sẽ chấm dứt. Nhưng trong Chúa Giê-xu, Đấng đến là một người đơn sơ, không phải một vị vua có quyền lực chính trị. Không phải một anh hùng chiến trận. *Nước Ngài, Nước Đức Chúa*

38. Ê-sai 61:1-2
39. Lu-ca 4:16-22
40. Cô-lô-se 1:15; Hê-bơ-rơ 1:1-3
41. Giăng 14:9
42. Hê-bơ-rơ 1:2
43. Mác 1:1
44. Mác 1:14-15

Trời, không bắt đầu như người ta mong đợi trên ngôi Đa-vít tại Giê-ru-sa-lem, nhưng với một nhà giảng đạo lưu động mà kết cục là thập tự giá. Nước ấy bắt đầu trong lòng những người xưng tội mình và thay đổi đời sống. Nước Ngài không thuộc về thế gian này.[45] Nước ấy đến từ Đức Chúa Trời. Nước ấy khác hẳn. Không bạo lực, không áp bức, không chinh phục bằng quân sự. Nước ấy bắt đầu tại Y-sơ-ra-ên, nhưng tâm điểm là cả thế giới. Được hoạch định cho mọi người.

Trong Chúa Giê-xu, vương quyền của Đức Chúa Trời không nhắm vào cơ cấu chính trị đang có. Có một mục tiêu khác. Chúa Giê-xu đi khắp xứ và rao giảng *sự ăn năn và sự quay về với Đức Chúa Trời.* Sự cai trị của Đức Chúa Trời trở thành hiện thực qua sự xuất hiện của Chúa Giê-xu và trong những người đi theo Ngài. Ngài chữa lành vô số người bệnh. Đuổi các quỷ. Vương quyền của Đức Chúa Trời nhắm vào các quyền lực gian ác và vô hình đang hành hạ con người. Không chỉ có những thẩm quyền hữu hình như vua chúa hay binh lính. Còn có những quyền lực vô hình mà con người phải chịu khổ dưới tay chúng. Bạn hãy nhớ lại kẻ cám dỗ trong vườn địa đàng, ngay từ thuở ban đầu. Về điều này sẽ nói thêm sau.

Chúa Giê-xu không trả lời câu hỏi điều ác từ đâu đến và vì sao nó tồn tại. Ngài hành động. Theo sự ủy thác và trong thẩm quyền của Cha Ngài, Ngài bắt đầu cuộc chiến chống lại điều ác. Vương quyền của Đức Chúa Trời xông vào thế giới này và thay đổi một điều chống nghịch sự cai trị của Đức Chúa Trời sâu xa hơn nhiều so với người La Mã thời ấy. Nước Đức Chúa Trời gặp gỡ con người ở tầng mức mà họ đau khổ nhiều nhất. Kẻ thù lớn nhất là điều ác, sự bất công, sự giả hình và sự thiếu tình yêu thương. Nói một chữ: *Tội lỗi.* Tội lỗi đã làm cho con người bệnh hoạn về thuộc linh. Tội lỗi đã giành được quyền lực trên con người. Thuở ấy cũng như ngày nay.

Chính Đức Chúa Trời bước vào sân khấu của tội lỗi, của đau đớn và sợ hãi, của khổ đau và sự chết. Ngài đến để gánh lấy tất cả những điều ấy trên mình và nhờ đó thiết lập vương quốc mới.

45. Giăng 18:36

Sự cai trị của Đức Chúa Trời – điều tốt nhất cho mọi người

Sau 30 năm sống âm thầm, Chúa Giê-xu hoạt động công khai trong ba năm rưỡi. Ngài chữa lành, giải phóng và dạy dỗ điều thật sự quan trọng. Ngài vạch trần sự giả hình, cho người đói ăn no. Như thế Ngài cho thấy Đức Chúa Trời là ai và Đức Chúa Trời muốn gì. Nhờ đó, con người chúng ta thấy được Nước đời đời của Đức Chúa Trời một ngày kia sẽ như thế nào. Công việc của Chúa Giê-xu chỉ mới là khởi đầu. Và là một lời hứa. *Vì kế hoạch tổng thể của Đức Chúa Trời bao gồm mục tiêu lớn đã le lói nơi Chúa Giê-xu: trời mới và đất mới, nơi mọi điều Chúa Giê-xu đã chiến đấu chống lại sẽ không còn nữa.* Một đất mới, nơi Đức Chúa Trời ở với gia đình Ngài.[46] Một đất mới được những con người đã được biến đổi và đổi mới chăm sóc và cai trị. Không phải bởi các bạo chúa và kẻ độc tài. Tin vui là: các vương quốc của thế gian cùng các hoàng đế và tổng thống của chúng sẽ qua đi. Nước Đức Chúa Trời đang đến và sẽ tồn tại đời đời.[47]

Nước ấy đã khởi đầu với Chúa Giê-xu. Ngày nay Nước ấy đang hiện diện. Nhìn từ bên ngoài thì ẩn giấu. Không có vị vua hữu hình. Vị Vua đã ra đi một thời gian, như người chủ trong ví dụ đi sang nước ngoài. Nước Ngài chờ đợi Ngài trở lại.[48] Ngày nay, đó là một vương quốc "hoạt động bí mật" ("undercover"). Không có biên giới. Không có thủ đô. *Nước ấy tồn tại song song với các đế quốc trên thế giới và các cơ cấu chính trị. Ở bất cứ nơi nào con người đã thề trung thành với Vua Giê-xu – Đấng vắng mặt, vô hình, nhưng là Vua thật. Họ xây dựng vương quốc này mà không dùng bất cứ bạo lực nào.*[49] *Vũ khí của họ là tình yêu thương.* Họ chờ đợi Chúa Giê-xu của họ – Đấng đã sống lại và đã trở về trời – trở lại. Ngài đã hứa như vậy.[50] *Sự trở lại của Vua – công khai, hữu hình, đầy quyền năng. Khi ấy mọi đế quốc trên thế giới sẽ chấm dứt.* Cả những quyền lực vô hình đang tác động cách độc ác vào các biến cố thế giới cũng vậy.

Tin vui ấy loan báo chiến thắng của Đức Chúa Trời trên mọi điều chống lại sự cai trị của tình yêu và công chính của Ngài. Chiến thắng ấy đã khởi đầu trong cuộc đời Chúa Giê-xu. Chiến thắng cuối cùng của Đức Chúa Trời vẫn

46. Khải Huyền 21:3-5
47. Đa-ni-ên 2:44-45; 7:26-27
48. Ma-thi-ơ 25:14-30
49. Ma-thi-ơ 5:43-48
50. Công Vụ Các Sứ Đồ 1:10-11

còn đang đến. Chiến thắng ấy đang tiến tới không gì cản nổi. Nước Ngài đã có đây, nhưng chưa trọn vẹn. Chưa hữu hình. Cho đến khi Chúa Giê-xu trở lại, Nước ấy tồn tại dưới một hình thức tạm thời và huyền nhiệm. Nhưng ngay bây giờ đã có sự nếm trước những gì sẽ đến. Sự bình an và niềm vui trong Đức Thánh Linh.[51] Việc Tin Lành lan rộng khắp đất và những con người mỗi ngày đầy lòng biết ơn thuận phục vị Vua làm chứng cho sự hiện hữu vô hình của Nước này. Các dấu lạ, phép lạ và sự chữa lành cho đến ngày nay cũng làm chứng như vậy.

Tin Lành là sự công bố rằng Giê-xu người Na-xa-rét là Đấng Christ và đã được lập làm Chúa trên muôn vật.[52] *Con đã được Cha sai đến. Ngài đã làm ứng nghiệm mọi lời tiên tri xưa mà người ta có thể đọc trong Cựu Ước. Ngài đã trở nên người, là dòng dõi của Đa-vít. Ngài đã chết vì chúng ta và vì tội lỗi chúng ta. Đã được chôn, được làm cho sống lại và được đội mão triều thiên trên ngôi Đức Chúa Trời. Từ đó Ngài cai trị. Mọi quyền năng đã được ban cho Ngài. Giê-xu là Đấng Christ!*

Tin Lành về Con Đức Chúa Trời

Chúa Giê-xu Christ là Tin Lành. Tân Ước gọi đó là *Tin Lành của Đấng Christ*.[53] Đó là điều các sứ đồ và tất cả những ai đã trở thành môn đồ và người đi theo Chúa Giê-xu đã rao giảng.[54] Họ rao giảng *về Ngài*.[55] Đó là Tin Lành về Nước Đức Chúa Trời. Ngài là Vua. Nhưng Ngài còn hơn thế nữa. *Chúng ta không chỉ cần một vị Vua. Chúng ta cũng cần một Đấng Cứu Chuộc.*

Bốn bản tường thuật về cuộc đời Ngài được gọi là các sách Phúc Âm (Tin Lành), vì đó là sứ điệp tốt lành. Trong các sách ấy, điều đáng chú ý là chính Ngài không làm gì để quảng bá cho mình. Ngài thậm chí không muốn được tôn làm vua.[56] Những người được chữa lành không được kể lại. Vậy mà họ vẫn kể, vì niềm vui của họ quá lớn.[57] Ngài cấm những người bị quỷ ám, nói đúng hơn là cấm các tà linh ô uế trong họ – vốn biết danh tính thật của Ngài – không được nói ra.

---

51. Rô-ma 14:17
52. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:36; 3:20-23; 10:36
53. Rô-ma 15:19; 1 Cô-rinh-tô 9:12; 2 Cô-rinh-tô 2:12; Phi-líp 1:27; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:2
54. Công Vụ Các Sứ Đồ 8:4, 12, 25, 35, 40; 10:36; 11:20; 13:38; 14:7, 15, 21
55. Công Vụ Các Sứ Đồ 5:42; Ê-phê-sô 3:8; Phi-líp 1:17-18; Cô-lô-se 1:28
56. Giăng 6:15
57. Mác 1:34, 43-45; 5:43; 8:26

Xét cho kỹ, không ai thật sự hiểu Ngài là ai. Ngay cả những người thân cận nhất của Ngài. *Dù Phi-e-rơ nói: Thầy là Đấng Christ,*[58] *ông không biết rằng chỉ một Đấng Christ đã chết và đã sống lại mới làm ứng nghiệm những điều đã được báo trước.*

Sau khoảng hai năm ở với các môn đồ, Chúa Giê-xu nói về việc Ngài sẽ bị giết, khiến họ kinh ngạc. Và việc ấy sẽ xảy ra tại Giê-ru-sa-lem, thành của Vua lớn.[59] Do lòng thù ghét của người Pha-ri-si, các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo gây ra. Đồng thời Ngài nói rằng sau ba ngày Ngài sẽ sống lại.[60]

Phải chăng mọi sự sẽ kết thúc trong một thảm kịch không thể tưởng tượng nổi? Điều đó có thể là một tin vui sao? Một vị Vua bị giết chết?

Nhưng Chúa Giê-xu nói rằng Ngài phải *phó sự sống mình làm giá chuộc*[61] nhiều người. Sự sống của Ngài được đổi lấy làm giá mua. Để cứu chuộc nhiều người. Để chuộc họ ra khỏi ách nô lệ. Khỏi ngục tù của tội lỗi và sự chết. Khỏi lòng vị kỷ, sự tự yêu mình, khỏi những sự lệ thuộc. Khỏi quyền lực của các thế lực vô hình. *Cái chết này phải trở thành một biến cố cứu rỗi trọn vẹn, làm thay đổi thế giới. Không phải một tai nạn và không phải một thất bại.*

Cuộc đời Ngài nhắm vào việc làm trọn[62] điều nghe có vẻ mâu thuẫn ấy.[63] Ngài đã biết trước điều đó.[64] Ngài sẵn sàng trả giá cho sự cứu chuộc loài người. Bằng chính sự sống mình. Ngài đã trở nên người để có thể chết vì họ.[65] Một Đấng chỉ làm và nói điều tốt lành. Đấng không hề có tội lỗi nào.[66] Hoàn toàn khác với tất cả chúng ta. Một cuộc đời đầy sự hiến dâng và phục vụ người lân cận. Không một chút ích kỷ. Một cuộc đời quý giá, tinh sạch và thánh khiết đến nỗi lẽ ra không bao giờ được phép kết thúc. Tin Lành là cuộc đời và hành động của Chúa Giê-xu. Không chỉ là sự toàn hảo về đạo đức của Ngài. Mà còn là sự kháng cự, cuộc chiến và chiến thắng của Ngài trước tội lỗi, bệnh tật, sự quỷ ám và sự chết.

---

58. Ma-thi-ơ 16:13-20; Lu-ca 9:18-21
59. Thi Thiên 48:2; Ma-thi-ơ 5:35; 21:5
60. Ma-thi-ơ 16:13-21; Mác 8:27-32; Lu-ca 9:18-22, 44-45; 18:31-34
61. Thi Thiên 49:7; Ma-thi-ơ 20:28; Mác 10:45; 1 Ti-mô-thê 2:6
62. Lu-ca 9:51
63. Lu-ca 12:50; Giăng 17:4; 19:28-30
64. Giăng 18:4
65. Hê-bơ-rơ 2:14
66. 2 Cô-rinh-tô 5:21; 1 Phi-e-rơ 2:22; Hê-bơ-rơ 4:15; 1 Giăng 3:3, 5

Trong sự chết, cuộc đời ấy phải đạt đến đỉnh cao, sự trọn vẹn, thậm chí chiến thắng tối hậu của nó. Một cái chết làm thay đổi mọi sự. Một sự dịch chuyển quyền lực trong vũ trụ.

Tình yêu của Ngài thuyết phục người ta. Qua cách Ngài gặp gỡ con người, đi tìm họ, nâng họ dậy, chữa lành họ, quý trọng họ. Không phân biệt, kẻ nhỏ và người lớn, người bệnh và kẻ có tội. Chúa Giê-xu này là Đấng được rao giảng. Đấng đã chết, đã sống lại và đang sống. Và ngày nay đang hiện diện trong Tin Lành một cách vô hình, nhưng có thể cảm nhận được và đầy quyền năng. Đấng gặp gỡ con người.

Ai gặp Tin Lành là gặp Chúa Giê-xu. Ngày nay Ngài đang sống, thật như thuở Ngài đi khắp xứ Y-sơ-ra-ên. Bây giờ là Đấng đã sống lại, đang sống trong sự vinh hiển trên trời của Đức Chúa Trời. Trên ngôi Đức Chúa Trời. Nhưng qua Thánh Linh của Ngài, Ngài hiện diện khắp nơi, nơi nào sứ điệp vui mừng được rao giảng. Bằng chứng là mỗi ngày có những người, trong sự vâng lời bởi đức tin, quay về với Chúa Giê-xu và đi theo Ngài.

Cha đã sai Con đến làm của lễ chuộc tội, tức là để tội lỗi chúng ta được tha. Đó là bằng chứng Ngài yêu thương thế gian. Cha, Con và Đức Thánh Linh hiệp một trong việc cứu thế gian.[67]

Vị Vua và thập tự giá

Chúa Giê-xu chú tâm vào sự kết thúc của mình. Một sự kết thúc quá sớm.[68] Nhưng đồng thời là khởi đầu của một điều mới. Của một điều lớn lao hơn nhiều. Ngài đã đến để phó sự sống mình làm giá chuộc. Sự cứu chuộc cho nhiều người! Đó là ước muốn tha thiết và ý muốn của Cha Ngài.[69] Và Chúa Giê-xu đã dốc hết sức để làm trọn ý muốn ấy. Chúng ta hãy đến gần màn cuối trong cuộc đời Chúa Giê-xu. Điều đó khó giải thích đến nỗi chúng ta làm điều này cách thận trọng và dè dặt.

67. Giăng 3:16; 1 Giăng 4:9-14
68. Thi Thiên 102:24
69. Lu-ca 22:42

Vụ giết Vua

Ngài cùng các môn đồ đi lên Giê-ru-sa-lem dự Lễ Vượt Qua. Trên đường đến thành và khi vào thành, Ngài được đón tiếp như một vị vua, phải, như là Vua. Phải chăng vương quyền cuối cùng đã bắt đầu?

Thành đông nghẹt người. Vô số người hành hương đang trên đường đến. Ngài ở đó trọn một tuần lễ.[70] Ngày nay chúng ta gọi đó là Tuần Thương Khó. Ngài dạy dỗ và không ngừng tranh luận với các thầy thông giáo. Họ muốn bắt bí Ngài và gài bẫy Ngài, nhưng lần nào cũng bị sự khôn ngoan của Ngài làm cho cứng họng. Ngài vạch trần sự giả hình và sự thiếu tình yêu thương của các nhà lãnh đạo tôn giáo. Ảnh hưởng của Ngài trước công chúng rất lớn. Hành động của Ngài tại đền thờ, khi Ngài trong chốc lát dùng tay lật đổ bàn của những người đổi bạc trong sân đền thờ, là quá sức chịu đựng đối với các nhà lãnh đạo của dân. Họ lập mưu để trừ khử người Na-xa-rét gây vấp phạm này.

Tối thứ Năm, Chúa Giê-xu cùng các môn đồ giữ Lễ Vượt Qua của người Do Thái. Trong bữa ăn Lễ Vượt Qua ấy, Ngài lập ra một điều mới. Ngài lấy bánh, bẻ ra và trao cho các môn đồ, phán rằng: *Này là thân thể Ta, đã vì các ngươi mà phó cho.* Rồi Ngài lấy chén rượu và phán: *Này là huyết Ta, huyết của giao ước mới, đổ ra để tội lỗi được tha.*[71] Lúc ấy các môn đồ chưa nhận ra những lời này sâu xa và rộng lớn đến mức nào.

Rồi mọi sự diễn ra. Chúa Giê-xu bị chính một môn đồ của Ngài phản bội.[72] Bị bắt.[73] Bị giải đến trước các thầy tế lễ cả.[74] Ngài bị nộp cho quan tổng đốc La Mã là Phi-lát và bị kết án dù vô tội.[75] Ngài bị tra tấn. Mọi sự dường như vượt ngoài tầm kiểm soát. Chúa Giê-xu trở thành món đồ chơi của các thế lực. Ngài đã nói một lời sâu nhiệm: *Nhưng này là giờ của các ngươi, và quyền của sự tối tăm.*[76] Trong biến cố thập tự giá, không chỉ những nhà lãnh đạo tôn giáo và chính trị mà người ta biết đến hoạt động, mà còn có các quyền lực vô hình. Mọi sự liên kết lại chống nghịch Con Đức Chúa Trời và Nước Đức Chúa Trời.

---

70. Ma-thi-ơ 21-27
71. Ma-thi-ơ 26:26-30; Mác 14:22-26; Lu-ca 22:14-20
72. Ma-thi-ơ 26:14; Mác 14:10
73. Giăng 18:1-11
74. Giăng 18:12-24
75. Giăng 18:28–19:16
76. Lu-ca 22:53

Màn kịch coi rẻ con người ấy kết thúc bằng sự đóng đinh trên thập tự giá. Chúa Giê-xu bị hành hình bằng một trong những cách giết người tàn bạo nhất. Vào ngày thứ Sáu đáng ghi nhớ ấy.[77] Ngài bị đóng đinh cùng với hai tên tội phạm, một bên trái, một bên phải. Từ mười hai giờ trưa đến ba giờ chiều, lúc mặt trời đứng bóng, bóng tối bao trùm.[78] Chúa Giê-xu trên thập tự giá kêu lên: *Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! Sao Ngài lìa bỏ tôi?*[79] Một điều phi thường đang xảy ra ở đó. Cuối cùng, Chúa Giê-xu kêu lớn những lời quan trọng nhất từng được nghe: *Mọi việc đã được trọn!*[80] Chữ Hy Lạp *tetelestai* – có lẽ Chúa Giê-xu đã kêu lên bằng tiếng A-ram – có nghĩa là: Nhiệm vụ đã hoàn thành. Mọi điều Ngài đến để làm đều đã xong. Giá chuộc đã được trả. Ngài tắt hơi ngay sau những lời ấy. Ngài giao linh hồn mình trong tay Cha Ngài.[81]

Viên đội trưởng La Mã, người thi hành việc đóng đinh và đã chứng kiến mọi sự tận mắt, vô cùng xúc động. Ông nói: *Thật người này là Con Đức Chúa Trời!*[82]

Cuối cùng, điều mà nhiều người mong muốn từ lâu đã được thực hiện. Con người đã phơi bày những gì ở trong lòng mình. Không thể nào tệ hơn, xấu xa hơn và tàn bạo hơn. Bạo lực, thù hận và các quyền lực tối tăm đã đắc thắng.

Người ta không thể buộc tội Chúa Giê-xu điều gì. Đấng vô tội chết cái chết của một tội phạm. Giữa mọi đau khổ, Chúa Giê-xu không chống cự.[83] Lời cầu xin của Ngài thật chưa từng có: *Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì.*[84] Cha cùng Ngài đi con đường đau khổ. Điều đó không cứu Ngài khỏi sự chết. Cha đã không tiếc chính Con mình.[85]

Chúa Giê-xu chết rất nhanh, sớm hơn những người cùng bị đóng đinh. Giô-sép người A-ri-ma-thê, một thành viên của hội đồng Do Thái, đã đặt thi thể Ngài vào ngôi mộ mới chưa dùng của chính mình.[86] Đối với tất cả những

77. Giăng 19:17-24
78. Lu-ca 23:44
79. Ma-thi-ơ 27:46
80. Giăng 19:30
81. Lu-ca 23:46; Giăng 19:30
82. Mác 15:39
83. Ê-sai 53:7; 1 Phi-e-rơ 2:23
84. Lu-ca 23:34
85. Giăng 3:16; Rô-ma 8:32
86. Ê-sai 53:9; Lu-ca 23:50-56

ai đặt hy vọng nơi Ngài, cả một thế giới sụp đổ. Người ta thường nói, hy vọng là điều chết sau cùng. Giờ đây hy vọng ấy đã chết.

Chính các phụ nữ là những người đến mộ vào sáng Chúa nhật để xức dầu cho thi thể Chúa Giê-xu. Họ sững sờ: tảng đá nặng hàng tấn chặn mộ đã nằm bên cạnh mộ. Trong ngôi mộ để ngỏ, họ không tìm thấy thân thể Chúa Giê-xu. Mộ trống. Thi thể Ngài không còn ở đó. Thay vào đó là các thiên sứ, nói rằng:

Ngài không ở đây đâu; Ngài đã sống lại, như lời Ngài đã phán![87]

Khác với điều người ta mong đợi

Các môn đồ chỉ dần dần mới nhận ra rằng Thầy mình đã sống lại. Cho đến khi Chúa Giê-xu hiện ra với họ, và họ thấy Ngài và chạm vào Ngài. Chính là Ngài. Vẫn là Ngài, nhưng bằng cách nào đó lại khác. Đã sống lại. Một thân thể mới. Nhưng: dấu đinh ở tay và chân, vết thương nơi sườn Ngài vẫn thấy rõ. Ngài ăn với họ, nhưng lại đi qua những cánh cửa đóng kín. Lúc ở đây, lúc ở kia.[88] Ngài hiện ra với nhiều môn đồ. Cũng hiện ra với Gia-cơ, em Ngài.[89] Là Đấng được làm cho sống lại trong một sự hiện hữu mới, Ngài là một Đấng khác, nhưng đồng thời vẫn là Chúa Giê-xu của họ.

Họ bắt đầu hiểu rằng Ngài đã báo trước cho họ mọi điều. Giờ đây họ ở với Chúa Giê-xu, Đấng đã sống lại, trong 40 ngày. Ngài trả lời nhiều câu hỏi. Cất đi sự nghi ngờ của họ. Định hướng lại cho họ. Cho sứ mạng mới của họ. Ngài dạy họ về Nước Đức Chúa Trời.[90] Về sự chết của Ngài. Vì sao Ngài phải chết. Ngài đã từng nói điều ấy, nhưng giờ đây điều ấy càng lúc càng rõ ràng hơn. Đó không phải là một thảm kịch vô nghĩa. Đó là kế hoạch tổng thể của Đức Chúa Trời, trong đó sự chết và sự sống lại của Chúa Giê-xu là trung tâm. Tâm chấn của một trận động đất thuộc linh đã làm rung chuyển thế giới. Bản lề của một thời đại mới. Một sự đổi phe và đổi chủ quyền trong vũ trụ.

Hẳn bạn sẽ tự hỏi vì sao một thập tự giá lại có ý nghĩa vũ trụ như thế. Thập tự giá vốn tượng trưng cho mọi thứ khác, chứ không phải cho điều đó.

87. Lu-ca 24:1-12; Giăng 20:1-10
88. Lu-ca 24:13-49; Giăng 20:11-31; 21:1-14
89. 1 Cô-rinh-tô 15:5-7
90. Công Vụ Các Sứ Đồ 1:3

Cái chết trên thập tự giá nhằm tước bỏ nhân tính của con người, sỉ nhục người ấy đến tột cùng và xóa người ấy khỏi ký ức.

Thập tự giá nhìn từ phía Đức Chúa Trời

Chúng ta nhìn thấy thập tự giá ở đằng xa. Một biến cố đã xảy ra từ rất lâu. Trong một thế giới và một nền văn hóa mà về nhiều phương diện dường như xa lạ với chúng ta. Nhưng nếu hiểu đúng thập tự giá này, chúng ta sẽ khám phá ra trong thập tự giá xa xôi ấy rằng Đức Chúa Trời ở gần chúng ta.

Các môn đồ bắt đầu hiểu rằng sự chết của Đấng Mê-si-a không phải là một tai nạn. Đó là giá phải trả cho sự cứu chuộc chúng ta. Họ nhận biết và rao giảng rằng mọi sự phải xảy ra đúng như thế.[91] Điều đó là cần thiết. Vì Đấng Christ đã chết *vì chúng ta.*[92] *Họ không tìm cách gán thêm một ý nghĩa cho điều không thể hiểu nổi sau khi sự việc đã rồi.* Để trấn an chính mình và người khác. Vì họ đã hiểu nhờ những gì Chúa Giê-xu đã nói trước và sau khi Ngài chết. *Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Giê-xu sống lại và tôn Ngài lên cao. Giờ đây tương lai của thế giới tùy thuộc nơi Ngài. Trong biến cố thập tự giá, trong sự hy sinh chính mình của Ngài, họ nhận ra việc Đức Chúa Trời hòa giải thế gian với chính Ngài.*[93] *Nhận ra rằng Chúa Giê-xu, như một của lễ, đã gánh lấy và cất đi tội lỗi của thế gian.*[94]

Vì Chúa Giê-xu đã phó chính mình mà không chống cự, nên tình yêu của Đức Chúa Trời lớn lao biết bao đã được tỏ ra rõ ràng. Nơi Chúa Giê-xu bị biến dạng và bị hành hạ trên thập tự giá, bàn tay của Đức Chúa Trời đang giơ ra để hòa giải.

Bị dâng làm của lễ vì chúng ta

Dân Y-sơ-ra-ên có một nghi lễ dâng sinh tế bằng thú vật. Nhiều dân tộc khác cũng vậy. Một số nơi vẫn còn cho đến ngày nay. Tân Ước mô tả sự chết của Chúa Giê-xu như một của lễ, có thể nói là sự làm trọn mọi sinh tế thú vật mà

91. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:22-24; 3:18, 24; 8:35; 9:22; 13:32, 38; 18:28; 26:23
92. 1 Cô-rinh-tô 15:3; Ga-la-ti 1:4; 3:13; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:10; Tít 2:14; 1 Phi-e-rơ 2:24; 1 Giăng 3:16; Khải Huyền 1:5
93. 2 Cô-rinh-tô 5:19-21
94. Giăng 1:29, 36

dân Y-sơ-ra-ên đã dâng.[95] Đó là một ẩn dụ, một sự trợ giúp cho chúng ta, để chúng ta hiểu điều Chúa Giê-xu đã hoàn thành. Ý niệm về sự hy sinh cũng không xa lạ ngay cả bên ngoài nghi lễ. Đó là khi một người phó mình vì người khác để cứu họ.

Các sinh tế thú vật được giết cách yên lặng trên bàn thờ. Nhưng con người đã giết Chúa Giê-xu. Ngài không chết một cách đơn giản hay nhanh chóng. Ngài bị giết cách bạo lực. Bản chất của của lễ bao gồm sự đổ huyết và sự chết, nhưng không bao gồm sự đau đớn hay sự tàn ác. Cái chết của Chúa Giê-xu là một biến cố bạo lực và độc ác có chủ ý. Cái chết trên thập tự giá nhằm răn đe. Dù con người có nhận ra hay không, bạo lực của họ đối với Chúa Giê-xu là bạo lực đối với Đức Chúa Trời.

Phản ứng của chính Đức Chúa Trời trước bạo lực của thế gian là làm cho các quyền lực của điều ác trở nên vô hiệu. Bằng cách chịu đựng và hấp thụ chúng. Vì thế, việc Chúa Giê-xu không tự bào chữa khi bị tấn công có ý nghĩa vô cùng lớn lao. Sự tha thứ bao hàm việc chịu đựng, hấp thụ nỗi đau bên trong. Và khước từ để cho cay đắng, oán giận, thù hận và báo thù nảy sinh. Đức Chúa Trời đến thế gian như một của lễ vô tội – một nạn nhân vô tội. Rốt cuộc, cái chết của của lễ này phải là một cái chết độc nhất vô nhị. Không chỉ là một sinh tế thú vật theo nghi lễ. Rốt cuộc, các của lễ trong Cựu Ước quả thật chỉ là hình bóng của của lễ thật.

Chúa Giê-xu đã chết vì cớ tội lỗi chúng ta, nhưng trên hết là để cất bỏ tội lỗi chúng ta.[96] Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời bị dâng làm của lễ, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.[97] Là của lễ, Ngài là phương cách duy nhất để chúng ta được tẩy sạch khỏi tội lỗi, khỏi sự ô uế của mình. Để được đến trong sự hiện diện của một Đức Chúa Trời thánh khiết.

Qua việc đặt tay hay ấn tay trên con sinh tế, người dâng đồng nhất mình với con sinh tế. Một điều gì đó được chuyển sang con sinh tế. Sự ô uế, sự nhơ bẩn được chuyển sang con sinh tế và nhờ đó bị tiêu hủy. Con sinh tế trở thành một kiểu vật thay thế. Một của lễ, nói chính xác hơn là huyết của của lễ, có thể chuộc tội. Sự chuộc tội có nghĩa là tội lỗi chúng ta bị xóa sạch. Và cả

95. Ê-phê-sô 5:2; Hê-bơ-rơ 7:27; 9:14, 26; 10:12, 14
96. 1 Cô-rinh-tô 15:3
97. Giăng 1:29, 36; 1 Phi-e-rơ 1:18-21

những gì tội lỗi đã gây ra cũng được hủy bỏ. Tội lỗi được che phủ, quyền lực của nó bị bẻ gãy. Điều gì đã đổ vỡ được lành lặn trở lại.

Chúa Giê-xu đã làm trọn hình bóng của mọi sinh tế thú vật. Đồng thời chấm dứt chúng.[98] Làm cho chúng trở nên không còn cần thiết. Giờ đây một con người không có tội đã chết vì tội lỗi chúng ta. Một Đấng trọn vẹn chết vì những kẻ có tội. Tội lỗi, sự vi phạm và gian ác của chúng ta, vô số lỗi lầm của chúng ta đối với Đức Chúa Trời và con người, sự không vâng lời của chúng ta – Ngài đã gánh lấy tất cả trên mình. Như thể chính Ngài đã làm. Và Ngài đã cất bỏ tất cả mãi mãi.[99] Vào trong sự chết của Ngài. Trên thập tự giá, Ngài mang gánh nặng của tội lỗi chúng ta – cả tội lỗi lẫn các tội. Tại thập tự giá ấy, Đức Chúa Trời đã lên án, phải, đã phán xét tội lỗi trong thân vị của Con Ngài.[100] Vì thế, sự chết của Ngài không giống như sự chết của những người khác bị đóng đinh. *Ở đây, một Đấng chết cái chết của kẻ có tội, dù Ngài không phải là kẻ có tội. Như một của lễ mang đầy tội lỗi và sự bất chính của chúng ta. Bị đồng hóa với tội lỗi của cả thế gian là một điều không thể chịu nổi. Chịu đựng trong chính mình sự lên án tội lỗi thay cho người khác là điều không nỗi đau hay trải nghiệm nào trên thế gian có thể so sánh được.*[101] Đó là một điều chỉ xảy ra một lần duy nhất. Trong khung cảnh thù nghịch con người nhất: một cuộc đóng đinh đầy kinh hoàng. Đó là cái giá phải trả. Trên thập tự giá ấy, giữa hai thập tự giá khác, sự đau khổ lớn nhất mọi thời đại đã diễn ra.

Sự đau khổ này là sự bảo đảm rằng tương lai nằm trong tay Con Người. Chiều sâu của những đau khổ mà chính Đức Chúa Trời đã gánh lấy vẫn là một sự mầu nhiệm. Chính Đức Chúa Trời tạo ra giải pháp duy nhất có thể: của lễ độc nhất vô nhị là Con Ngài. Của lễ ấy hoàn thành điều mà chúng ta không bao giờ có thể làm cho trở lại như cũ hay tự mình làm được.

Sự hiến dâng của Chúa Giê-xu làm của lễ vì chúng ta và cho Đức Chúa Trời là bằng chứng và là nền tảng, là điểm khởi đầu của tình yêu, sự rộng lượng và ân huệ vô hạn dành cho chúng ta.

Một Đấng Christ đã chết, một Đấng Christ chết rồi thì không giúp được gì cho chúng ta.[102] Câu hỏi quyết định mọi sự vẫn còn đó: *Đức Chúa Trời có thật*

98. Hê-bơ-rơ 7:27; 9:26, 28; 10:10, 14
99. Hê-bơ-rơ 8:12; 10:17; Mi-chê 7:19
100. Rô-ma 8:3
101. Rô-ma 8:3; 2 Cô-rinh-tô 5:21
102. 1 Cô-rinh-tô 15:17

sự chấp nhận của lễ của Con Ngài không?

Có! Ngài đã làm cho Con sống lại. Sự sống lại của Chúa Giê-xu còn hơn một phép lạ. Còn hơn một dấu chấm than. Sự sống lại ấy công bố rằng Đức Chúa Trời vui mừng chấp nhận của lễ độc nhất vô nhị này, và giờ đây Ngài có thể tuyên bố những kẻ có tội là công chính.[103] Điều đó có nghĩa là Ngài ban ân điển và tha thứ cách vô điều kiện. Và làm cho những kẻ có tội trở nên công chính.[104] Như thể họ chưa từng phạm tội.

Đức Chúa Trời có cần của lễ không?

Người ta có thể suy ngẫm không bao giờ dứt về thập tự giá của Đấng Christ. Có bao giờ bạn tự hỏi: Đức Chúa Trời có cần một của lễ không? Hoặc: làm sao một Đức Chúa Trời của tình yêu lại đòi một của lễ để làm nguôi cơn giận của Ngài?

Trước hết, chúng ta phải hiểu rõ rằng *chính chúng ta mới cần một của lễ*. Không phải Đức Chúa Trời. Chúng ta mới là người có vấn đề. Không phải Đức Chúa Trời. Chúng ta đã phạm tội và lẽ ra phải dâng một của lễ chuộc tội, để bù đắp. Vì sự chuộc tội là việc mà người vi phạm phải chịu trách nhiệm. *Nhưng Đấng duy nhất có thể sửa lại tình trạng ấy là chính Đức Chúa Trời. Ngài trả giá. Để khôi phục mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Bằng cách Ngài sẵn sàng và vui lòng tha thứ. Đó là điều Đức Chúa Trời làm trong Chúa Giê-xu.*

Chính tôi cũng từng tự hỏi phải chăng không thể có cách nào khác mà không cần một của lễ đổ máu. Nhất là không cần cái chết khủng khiếp của Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Trong vườn Ghết-sê-ma-nê, ít lâu trước khi bị đóng đinh, Chúa Giê-xu cầu nguyện và nài xin. Kinh hãi và bàng hoàng. Ngài xin Cha Ngài, là Đấng mọi sự đều có thể làm được, xem Ngài có thể được miễn khỏi thập tự giá không. Xin cho chén đau khổ lìa khỏi Ngài. Nhưng Chúa Giê-xu làm trọn ý muốn của Cha. Ngài không chống cự mà bước vào bản án bất công và biến cố thập tự giá.[105]

Những lời trong vườn trả lời câu hỏi của chúng ta: *Không thể làm trọn ý muốn cứu rỗi của Đức Chúa Trời mà không có thập tự giá và sự chết của Chúa Giê-xu*. Quả thật, mọi sự đều có thể đối với Đức Chúa Trời – nhưng Ngài có con

103. Rô-ma 4:24-25; 1 Cô-rinh-tô 15:3
104. Rô-ma 3:21-26; 5:1, 9
105. Ma-thi-ơ 26:36-46; Mác 14:32; Lu-ca 22:39

đường cứu rỗi của Ngài. Đây là vũ trụ của Ngài và thế giới của Ngài. Ngài định ra các quy luật và những điều kiện khung của sự sống. Chúng ta cần một Đấng thay thế. Chúng ta cần một Đấng giải phóng, Đấng sống lại từ kẻ chết và kéo chúng ta cùng vào sự sống. Chúng ta cần một Đấng giải phóng, Đấng đánh bại quyền lực của sự chết – bằng chính sự chết của Ngài. Đấng xông vào thành lũy của kẻ thù là sự chết và phá tung xiềng xích cùng các cổng thành.

Tình yêu của Đức Chúa Trời và tình yêu của Chúa Giê-xu mạnh hơn những đau khổ. Điều gì đã khiến Chúa Giê-xu sợ hãi quá đỗi như vậy? Sự hành hình trên thập tự giá bởi tay người La Mã? Chắc chắn. Nhưng cũng là việc bị đồng hóa với tội lỗi chúng ta. Gánh lấy tội lỗi chúng ta. Như thể chính Ngài là kẻ chủ mưu và kẻ gây ra. Đó là điều lớn lao nhất, điều chúng ta không thể nào hình dung nổi. Một điều mà vào ngày ấy không một ai có mặt tại Gô-gô-tha hiểu được, thậm chí không hề ngờ tới. *Tại thập tự giá, tình yêu và sự thánh khiết vô hạn của Đức Chúa Trời, vô số tội lỗi của thế gian, lòng thù ghét của con người và các quyền lực tối tăm gặp nhau. Chúa Giê-xu phải chịu đựng điều đó. Gánh lấy và chịu đựng. Và mang tất cả vào trong sự chết của Ngài.*

Nếu ý muốn cứu rỗi của Đức Chúa Trời có thể thực hiện được mà không cần thập tự giá, thì đã không có kết cục ấy tại Gô-gô-tha! Thập tự giá, bước ngoặt của lịch sử, vẫn là một nghịch lý. Nhưng đối với chúng ta, thập tự giá tỏ ra là quyền năng và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Xin nhắc lại: đó là con đường của Ngài.

Đó không phải là một phát minh của con người. *Thập tự giá của Chúa Giê-xu Christ là câu trả lời của Đức Chúa Trời cho một thế giới đổ vỡ. Cơ Đốc nhân, những người đi theo Chúa Giê-xu, không cần phải xin lỗi vì thập tự giá. Thập tự giá vẫn là một điều gây vấp phạm.* Đối với những người không tin, thập tự giá không thể được đưa vào một hình thức hay một lối lý luận dễ chấp nhận.

Câu hỏi Đức Chúa Trời có cần một của lễ để được làm nguôi giận hay để dập tắt cơn thịnh nộ của Ngài không, có thể được trả lời như sau: Tất cả chúng ta đều ở dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời.[106] Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đã được tỏ ra[107] và sẽ bày tỏ trong sự phán xét tương lai.[108]

106. Giăng 3:36; Rô-ma 3:5; Ê-phê-sô 2:3
107. Rô-ma 1:18
108. Rô-ma 2:5, 8; 5:9; Cô-lô-se 3:6; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:10

Nhưng Đức Chúa Trời chậm giận.[109] Ngài kìm giữ cơn thịnh nộ của Ngài. Ngài gánh lấy điều ác trên mình và từ bỏ sự trừng phạt. Sự tha thứ liên quan đến việc gánh lấy và chịu đựng. Chính Đức Chúa Trời đã nhiều lần chịu đựng sự bất chính của dân Ngài là Y-sơ-ra-ên. Gô-gô-tha là đỉnh điểm. Tại đó, Đức Chúa Trời chịu đựng tội lỗi của dân Ngài và từ bỏ một sự đáp trả mà con người chúng ta, nếu được toàn năng, hẳn đã đưa ra. Nhưng Đức Chúa Trời im lặng. Ngài không nhậm lời cầu nguyện tại Ghết-sê-ma-nê, mà nhậm lời cầu nguyện của Chúa Giê-xu trên thập tự giá: *Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì.*[110]

Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời chấm dứt cơn thịnh nộ của Ngài. Ngài kìm giữ nó lại! Thập tự giá là nơi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đi đến chỗ kết thúc. Không phải là nơi cơn thịnh nộ chính đáng của Ngài bùng cháy, mà là nơi nó tắt đi. Bằng chứng là sự phó mình không chống cự của Ngài. Như một Đức Chúa Trời bị đóng đinh.

Một điều gây vấp phạm. Nhưng đối với chúng ta, đó là sự nóng chảy lõi lò phản ứng, nơi cơn thịnh nộ và bạo lực biến mất. Nơi quyền lực của tội lỗi và sự chết bị rút cạn đến giọt máu cuối cùng.

Năm 1986, khi một lò phản ứng hạt nhân phát nổ tại Chernobyl, một thảm họa còn lớn hơn đã đe dọa. Bên dưới lò phản ứng đang nóng rực có một bể đầy nước. Nếu khối nóng chảy chảy vào đó, một vụ nổ hơi nước khổng lồ sẽ giải phóng thêm rất nhiều phóng xạ. Ba người đàn ông tình nguyện đứng ra. Họ leo xuống tầng hầm đã bị nhiễm xạ và ngập nước. Ở đó, họ mở các van bằng tay để nước có thể thoát đi. Họ không trông mong mình sẽ sống sót trở về. Dù vậy họ vẫn đi. Vì Ukraina, vì châu Âu. Hành động của họ đã ngăn chặn thảm họa. Cả ba người đều sống sót.

Cũng vậy, theo một cách không thể tưởng tượng nổi, Chúa Giê-xu đã trở nên vì chúng ta chính điều đã gây ra thảm họa: tội lỗi.[111]

Lấy điều thiện thắng điều ác

Trong Đấng Christ, điều ác đi đến chỗ kết thúc, vì Ngài gánh lấy nó trên mình. Ngài chịu đựng điều ác của con người. Ngài bị đóng đinh trong sự yếu

109. Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6; Dân Số Ký 14:18
110. Lu-ca 23:34
111. 2 Cô-rinh-tô 5:21

đuối.[112] Nhưng sự yếu đuối của Đức Chúa Trời lại mạnh hơn.[113] Điều ác không thể dập tắt tình yêu của Ngài. Ngài đã lấy điều thiện thắng điều ác. Bằng tình yêu đối với kẻ thù. Tình yêu ấy mạnh hơn và đã chiến thắng! Điều ác đã hoành hành cho thỏa, nhưng vẫn thua. Nơi Đấng đã sống lại, bàn tay của Đức Chúa Trời vẫn giơ ra để hòa giải.

Trong Đấng Christ, trong tình yêu hy sinh chính mình, Đức Chúa Trời đã gánh lấy bạo lực của chúng ta. Để cứu chuộc chúng ta khỏi bản chất tội lỗi, suy đồi của mình và khỏi một tấm lòng bị chi phối bởi quyền lực, sự trả thù và sự báo oán.

Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời hiện diện để cứu rỗi và hòa giải.[114] *Trong Đấng bị đóng đinh.* Đức Chúa Trời Ba Ngôi – Cha, Con và Đức Thánh Linh – đã đem lại sự cứu rỗi đời đời qua thập tự giá.[115] Nhờ huyết của Chúa Giê-xu, sự chuộc tội đã được thực hiện. Huyết ấy che phủ tội lỗi chúng ta.[116] Tại thập tự giá, tội lỗi như một quyền lực đã bị kết án tử,[117] để chúng ta có thể sống một đời sống mới. Để không chỉ tội lỗi chúng ta được tha, mà quyền lực của tội lỗi cũng bị bẻ gãy. Để nó không còn thống trị đời sống chúng ta nữa.

Đó là tin vui của thập tự giá. Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời Ba Ngôi làm trong chính Ngài mọi điều cần thiết – vì chúng ta!

112. 2 Cô-rinh-tô 13:4
113. 1 Cô-rinh-tô 1:25
114. 2 Cô-rinh-tô 5:19
115. Hê-bơ-rơ 9:14
116. 1 Giăng 2:2
117. Rô-ma 8:3

Sự khôn ngoan và quyền năng vô hạn của Đức Chúa Trời

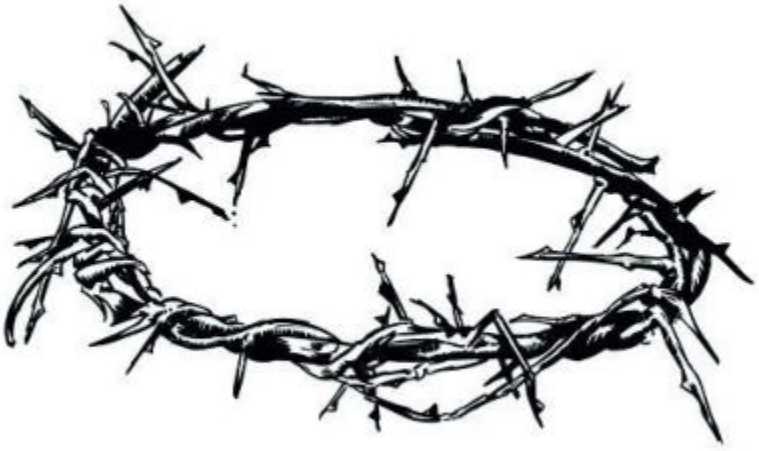
Sự vĩ đại của Đức Chúa Trời được tỏ ra trong sự khiêm nhường của Ngài. Trong một tình yêu phục vụ và hiến dâng chính mình. Khi Đức Chúa Trời trong Đấng Christ đi lên thập tự giá, Ngài không hành động trái với bản tính của Ngài. Ngài hành động đúng như Ngài là. Từ Gô-gô-tha, tình yêu của Ngài có một hình dạng: hình dạng của thập tự giá. Một tình yêu tìm kiếm điều tốt lành và phó chính mình. Nếu thập tự giá là sự mặc khải lớn nhất về tình yêu của Ngài, thì Đức Chúa Trời vẫn luôn là như vậy. Và Ngài sẽ mãi mãi là như vậy.

Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời bày tỏ sự khôn ngoan của Ngài. Và Ngài trông như dại dột. Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời bày tỏ quyền năng của Ngài. Và Ngài tự làm cho mình bất lực. Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời bày tỏ vẻ đẹp của Ngài. Và Ngài để cho mình bị biến dạng. Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu của Ngài. Ngài đồng hóa mình với hậu quả của tội lỗi chúng ta. Không ai có thể ở xa Đức Chúa Trời hơn thế. Chính nơi ấy Ngài cúi mình xuống.

Thập tự giá là quyền năng của Đức Chúa Trời.[118] Thật đáng kinh ngạc. Phao-lô nói, khi Đức Chúa Trời bày tỏ quyền năng của Ngài, thì điều đó trông như thế này: Chúa Giê-xu từ bỏ những đặc quyền mà Ngài có vì là Đức Chúa Trời.[119] Ngài trở nên một con người dễ bị tổn thương. Ngài gánh lấy tội lỗi và sự sỉ nhục của chính những người đóng đinh Ngài. *Chúng ta không nghĩ về quyền lực như thế. Ngay cả nhiều Cơ Đốc nhân cũng đã không xem trọng điều đó.*

Khi nghĩ đến quyền lực, chúng ta nghĩ đến sự cưỡng ép và bạo lực. Con người hình dung các thần của mình như thế. Thập tự giá cho thấy điều ngược lại. Quyền năng của Đức Chúa Trời tại thập tự giá là sự kêu gọi để chinh phục lòng chúng ta. Bằng bản tính hoàn toàn khác của Ngài. Bằng tình yêu hiến dâng chính mình.

Ngài đã bị đóng đinh trong sự yếu đuối. Nhưng sự yếu đuối của Đức Chúa Trời mạnh hơn sức mạnh của loài người.[120] Không theo luật của quyền lực, nhưng theo luật của tình yêu! Của tình yêu đối với kẻ thù.

118. 1 Cô-rinh-tô 1:18
119. Phi-líp 2:6-8
120. 1 Cô-rinh-tô 1:25; 2 Cô-rinh-tô 13:4

Điều thập tự giá ban cho chúng ta

Thập tự giá cho thấy con người chúng ta có thể làm ra những gì. Trong sự phản loạn chống lại Đức Chúa Trời, trong sự vô luật pháp có ý thức hay vô thức của đời sống chúng ta.[121] Nơi Đức Chúa Trời không có chỗ. Hoặc chỉ đóng một vai phụ. *Nhưng ngay cả đối với những người đứng trước Ngài như kẻ thù, Đức Chúa Trời từ sâu thẳm lòng Ngài vẫn sẵn lòng đi xa đến mức phó Con Ngài cho sự chết.*[122] Để biến sự thù nghịch thành sự hòa giải và bình an.

Để giải phóng chúng ta khỏi sự chết và tội lỗi, Đấng duy nhất không có tội đã chết và đã sống lại. Đức Chúa Trời áp dụng cho chúng ta điều Đấng Christ đã làm. *Sự chết của Ngài là sự chết của chúng ta, và sự sống lại của Ngài là sự sống lại của chúng ta. Chúng ta đã chết và đã sống lại với Ngài!*[123] Trên thập tự giá, Ngài đã hiệp làm một với chúng ta. Chúng ta được hiệp nhất với Đấng Christ. Sự chết của Ngài là sự chết của chúng ta. Là sự kết thúc của đời sống cũ đầy tội lỗi và thất bại của chúng ta. Và sự sống lại của Ngài là sự sống lại của chúng ta. Được làm cho sống lại từ sự chết thuộc linh[124] để bước vào sự sống mới, sự sống đời đời. Một khởi đầu mới chỉ có thể có được qua thập tự giá, qua Đấng Christ.

Nếu Đức Chúa Trời muốn loại bỏ tội lỗi và điều ác khỏi thế gian, thì Ngài sẽ phải loại bỏ con người khỏi thế gian. Vì tội lỗi không phải là một phần trong chúng ta mà người ta có thể khoanh vùng và mổ lấy ra. Chúng ta là tội nhân từ trong ra ngoài. Nhưng Đức Chúa Trời không muốn kẻ có tội phải chết![125] Trong sự chết của Ngài, đời sống cũ của chúng ta, đời sống không có Đức Chúa Trời, đã chết. Được chôn trong sự chết của Ngài. Chúng ta đã được làm cho sống lại để bước vào sự sống mới.

Thập tự giá, một điều điên dại

Tại thập tự giá, người ta chia làm hai ngả. Đối với một số người, đó là sự điên dại. Một Đấng Cứu Thế chết đau đớn trên thập tự giá thì không thể đem

121. 1 Giăng 2:15-17; 3:4
122. Rô-ma 5:6-10
123. Rô-ma 6:1-14; Ê-phê-sô 2:1-10; Cô-lô-se 2:11-14; 3:1-4
124. Lu-ca 15:32
125. Ê-xê-chi-ên 18:23, 32

đến Nước Đức Chúa Trời hay sự cứu rỗi. Không tôn giáo nào trên thế giới tôn vinh người sáng lập của mình vì người ấy đã lìa đời trong nhục nhã.

Nhưng đối với những người tin, đó là điều lớn lao nhất: quyền năng và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Đối với họ, thập tự giá có nghĩa là sự cứu rỗi, sự hòa giải, sự tha thứ, sự tự do.[126] Chỉ một mình Đức Chúa Trời mới có thể khiến con người nhận biết thập tự giá như vậy.

Không có thập tự giá gây vấp phạm, Tin Lành không phải là sứ điệp tốt lành. Chỉ với thập tự giá, Tin Lành mới là quyền năng của Đức Chúa Trời để cứu rỗi. Để giải cứu. Chỉ một mình Đấng bị đóng đinh được Đức Chúa Trời làm nên sự khôn ngoan, sự công chính, sự nên thánh và sự cứu chuộc cho chúng ta![127] Đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời: qua một cái chết, một cuộc hành hình công khai, đem lại sự cứu rỗi lớn lao:

- *Chiến thắng và sự giải phóng, một sự đổi chủ quyền*[128]
- *Sự chuộc tội*[129]
- *Sự hòa giải*[130]
- *Sự tha thứ*[131]
- *Sự sống đời đời*[132]
- *Giá chuộc*[133]
- *Sự cứu chuộc*[134]
- *Sự chữa lành*[135]
- *Bằng chứng lớn nhất của tình yêu*[136]
- *Gương mẫu*[137]
- *Sự hiệp một*[138]

126. 1 Cô-rinh-tô 1:18, 23-24
127. 1 Cô-rinh-tô 1:30
128. Công Vụ Các Sứ Đồ 26:18; Cô-lô-se 1:12-13; 2:15; Hê-bơ-rơ 2:14-15
129. Rô-ma 3:24-26; 8:3, 32-34; Ga-la-ti 3:13; Ê-phê-sô 5:2; Hê-bơ-rơ 2:17; 1 Giăng 2:2; 4:10
130. Rô-ma 5:10; 2 Cô-rinh-tô 5:18-20; Cô-lô-se 1:20-22
131. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38; Ê-phê-sô 1:7; Hê-bơ-rơ 10:18
132. Giăng 3:14-16; 6:51-56
133. Ma-thi-ơ 20:28; Mác 10:45; Công Vụ Các Sứ Đồ 20:28; 1 Cô-rinh-tô 6:20; 1 Ti-mô-thê 2:5-6
134. Ê-phê-sô 1:7; 5:25; Tít 2:14; Hê-bơ-rơ 9:12; 1 Phi-e-rơ 1:18-19; Khải Huyền 1:5-6; 5:9
135. Ê-sai 53:5; 61:1; Lu-ca 4:18-19, 23
136. Giăng 3:14-16; 10:11; 15:13; Ga-la-ti 2:20; 1 Giăng 3:16; 4:10
137. Ê-phê-sô 5:2; Phi-líp 2:5-11; 3:10-11; 1 Phi-e-rơ 2:21-24; 1 Giăng 3:16
138. Giăng 11:52; 12:24; Ê-phê-sô 2:16

Ngay cả đối với Cơ Đốc nhân, đôi khi sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cũng quá cao. Điều quyết định không phải là họ hiểu và tin gì về thập tự giá. Điều quan trọng hơn nhiều là họ tin cậy Đức Chúa Trời, Đấng qua thập tự giá ban sự cứu rỗi cho thế gian. *Không phải sự hiểu biết cứu chúng ta, nhưng là đức tin rằng tại đó có một Đấng đã làm cho mọi sự trở nên tốt đẹp vì chúng ta.*

Bạn có tin cậy Đức Chúa Trời, Đấng gặp gỡ chúng ta nơi thập tự giá không?

Trở về nhà

Ai tin cậy Đấng Christ bị đóng đinh, người ấy sẽ được cứu. Đối với người ấy, mọi sự thay đổi. Người ấy, như đứa con trai lạc mất, đứa con gái lạc mất, được ôm vào vòng tay của Cha trên trời. Người ấy trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời.[139] Phía sau thập tự giá, sự giàu có lớn lao của phước lành từ Cha đang chờ đợi.[140] Ngài sẽ ban cho chúng ta mọi sự cùng với Con Ngài.[141] Qua thập tự giá, Chúa Giê-xu đưa chúng ta trở về với Đức Chúa Trời.[142] Trở về với tấm lòng người Cha của Ngài.[143] Trở về trong sự thông công với Ngài.[144]

Ngài đã tự nguyện thế chỗ của chúng ta. Với mọi hậu quả. Vì tiền công, tức hậu quả của tội lỗi chúng ta, là sự chết.[145] Như vậy, Đấng công chính đã chết vì những kẻ không công chính. Chết thay cho chúng ta.

Bạn đã trở về nhà chưa? Bạn vẫn còn do dự? Mỗi ngày Cha đều trông ngóng bạn. Ngài đang chờ đợi bạn!

Tin Lành về ân điển của Đức Chúa Trời

Bạn còn chịu nổi khi phải đọc nhiều lần như vậy rằng tất cả chúng ta đều là tội nhân không? Chẳng phải người ta có lý do chính đáng để bất bình sao? Xin bạn hãy tin tôi: vấn đề không phải là nói xấu chúng ta. Lời chẩn đoán

139. Rô-ma 8:14, 19, 29; Ga-la-ti 4:6
140. 2 Cô-rinh-tô 8:9
141. Rô-ma 8:32
142. Hê-bơ-rơ 10:19-22; 1 Phi-e-rơ 3:18
143. Lu-ca 15:11-24; Ê-phê-sô 2:13, 18
144. 1 Giăng 1:3-4, 7
145. Rô-ma 6:23

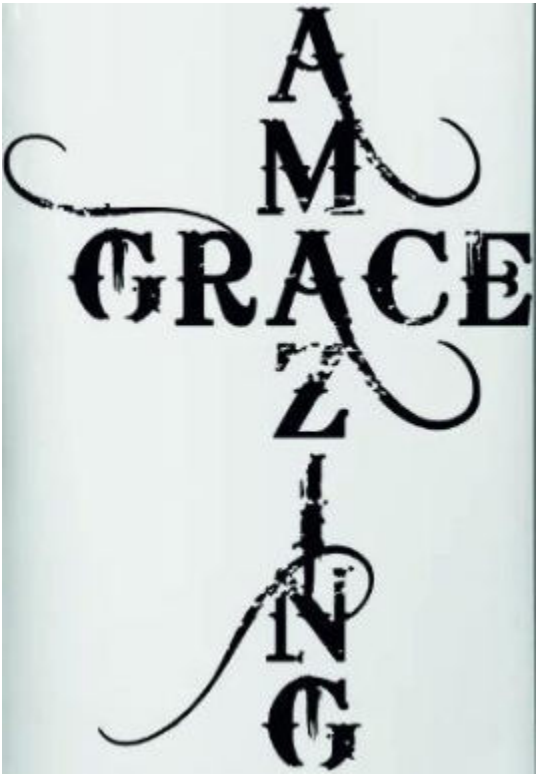
này là của Kinh Thánh. Kinh Thánh nói sự thật. *Và sự thật ấy khiến chúng ta được tự do.*

Nhận biết và thừa nhận mình là tội nhân có nghĩa là: chúng ta đã làm hỏng mọi sự đến tận gốc. Không thể sửa chữa được. Không có lối thoát. Tình trạng của chúng ta thật bi đát. Chúng ta sẽ không thoát khỏi sự chết. Nếu thập tự giá tại Gô-gô-tha và cái chết khủng khiếp của Chúa Giê-xu là cần thiết để giải thoát chúng ta khỏi tình trạng ấy, thì chúng ta có thể hình dung đôi chút tình trạng của mình nguy kịch đến mức nào. Tôi xin cam đoan với bạn rằng bạn chỉ thật sự hiểu được điều đó khi đã biết Cứu Chúa. Khi bạn đã ở bên bờ an toàn.

Có lẽ bạn biết câu chuyện về người kỵ sĩ đã cưỡi ngựa băng qua hồ Bodensee đóng băng. Mà không hề hay biết.[146] Khi đến bờ bên kia, người ta cho ông biết ông đã từ đâu đến. Kinh hoàng, ông ngã gục. Ông nhận ra hiểm họa chết người trên mặt hồ đóng băng. Đó chính là tình cảnh khi trời mở ra cho một con người và ân điển của Đức Chúa Trời chiếu rọi vào lòng người ấy. Khi người ấy nghe những lời: *Ấy là nhờ ân điển mà được cứu!*[147] Người ta nhìn lại và tự hỏi: Tôi đã ở đâu? Ở trên một vực thẳm! Trong hiểm họa chết người. Điều ngu dại nhất mà tôi có thể làm. Tôi đã bị định cho sự diệt vong, và giờ đây tôi được an toàn. Bạn sẽ hỏi: Chúng ta có thật sự sống trong hiểm họa lớn đến thế không? Có, chúng ta sống ngay trước ngưỡng cửa sự chết, bị định cho sự diệt vong.

Có sự giải cứu: Hãy nhìn lên Đấng Cứu Chuộc của chúng ta! Trên thập tự giá ấy! Mang nặng tội lỗi của bạn. Đời sống hư mất, đáng bị bỏ đi của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá trong Đấng Christ. Để chúng ta được thoát khỏi nó. Ai không bị chấn động sau khi nghe tin này thì chưa hiểu Lời Đức Chúa Trời. Không phải người hư mất, mà là người được cứu mới có thể hiểu rằng mình là tội nhân. *Sự nhận biết mình là tội nhân biến thành niềm vui của sự cứu rỗi, khi ân điển của Đức Chúa Trời bất ngờ thấm vào lòng một con người.*

146. Theo bài thơ ballad "Der Reiter und der Bodensee" ("Người kỵ sĩ và hồ Bodensee") của Gustav Schwab (1826).
147. Ê-phê-sô 2:1-10

Sự thật về chính chúng ta và ân điển của Đức Chúa Trời khiến chúng ta được tự do![148] Có lẽ bạn biết bài hát này và yêu thích giai điệu của nó. Nhưng hãy chú ý kỹ lời bài hát, là lời nói đúng trọng tâm đề tài của chúng ta:

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

Ân điển lạ lùng, âm thanh ngọt ngào biết bao, đã cứu một kẻ tồi tệ như tôi! Tôi từng hư mất, nhưng nay đã được tìm thấy, từng mù lòa nhưng nay tôi thấy.

Đó là khổ thơ đầu tiên của bài hát. Bài hát được sáng tác bởi một người trước kia là lái buôn nô lệ (John Newton, 1779), người đã tìm thấy Đấng Christ là Đấng Cứu Chuộc mình. Hay đúng hơn, người đã được Đấng Christ tìm thấy.

148. Giăng 8:32

Ân điển từ đầu đến cuối

Chúa Giê-xu đã nói những lời đầy ân điển.[149] Không phải những lời lên án và hủy hoại. Nhưng là những lời nâng đỡ, khích lệ, ban sự tha thứ. Vì thế, Tin Lành không thể là gì khác hơn sứ điệp tốt lành về ân điển.[150] *Ân điển là việc Đấng Đời Đời hạ mình xuống và hướng lòng về con người chúng ta, dù chúng ta đã quay lưng lại với Ngài.* Ân điển không thể bị ép buộc, nhưng được ban cách tự do và sẵn lòng.

Ân điển đã cứu chúng ta. Chúng ta không có gì để dâng cho Đức Chúa Trời. Vì chúng ta không có khả năng bù đắp điều gì. Chúng ta chỉ có thể nhận ra và chấp nhận mình là ai. Và Đức Chúa Trời là ai. *Thừa nhận sự công chính của Đức Chúa Trời có nghĩa là chúng ta không công chính.*

Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét công chính.[151] Trong hệ thống pháp luật ngày nay, các thẩm phán xét xử những hành vi vi phạm pháp luật và tuyên các hình phạt và chế tài dựa trên luật pháp. Nhưng các hành vi phạm pháp không nhắm trực tiếp vào thẩm phán. Với Đức Chúa Trời thì khác: chúng ta đã phạm tội chống lại chính Ngài, Đấng Tạo Hóa của chúng ta – cũng là Đấng Phán Xét của chúng ta.[152] Chúng ta phải chờ đợi điều gì?[153]

Nhưng chính Đấng Phán Xét đã làm mọi điều để ngăn bản án giáng xuống.[154] *Trong tình yêu và sự công chính giải cứu của Ngài, Ngài đã gặp gỡ chúng ta trong Chúa Giê-xu. Trong cuộc đời và trong sự chết của Ngài.* Của lễ của Ngài trên thập tự giá, huyết của Chúa Giê-xu, che phủ tội lỗi chúng ta mãi mãi.[155] Điều này có hiệu lực cho tất cả những ai nhận lấy Tin Lành cho chính mình và tin[156] điều Đức Chúa Trời đã làm cho họ.[157]

Đó là ân điển của Đức Chúa Trời.[158] Khi một bản án công bằng được cất khỏi chúng ta. Vì một Đấng khác đã thế chỗ của chúng ta. Ngài mang tội lỗi

149. Lu-ca 4:22
150. Công Vụ Các Sứ Đồ 20:24
151. Công Vụ Các Sứ Đồ 10:42; 17:31; Rô-ma 2:3, 16; 3:6; 14:10; 2 Ti-mô-thê 4:1; Hê-bơ-rơ 10:30; 1 Phi-e-rơ 1:17; 4:5; Khải Huyền 11:18; 20:12
152. Rô-ma 3:23
153. Lu-ca 18:13
154. Giăng 3:17
155. 1 Giăng 1:7; Khải Huyền 1:5-6; 5:9-10; Hê-bơ-rơ 9:12-15
156. Rô-ma 1:16
157. Rô-ma 5:8-10
158. Giăng 1:14-17; Rô-ma 5:9, 15; 2 Cô-rinh-tô 8:9; Ê-phê-sô 1:7; 2:5, 13; Tít 2:11

chúng ta và bản chất tội lỗi của chúng ta vào trong sự chết của Ngài.[159]

Ân điển cũng là được ban cho một điều mà chúng ta không xứng đáng nhận. Một ân điển còn ban cho chúng ta nhiều, nhiều hơn nữa những điều chúng ta không đáng được.[160] Đó là Đức Chúa Trời,[161] Đấng được rao giảng trong Tin Lành về ân điển.[162]

Tin Lành về ân điển khác với mọi tôn giáo. Khác cả với tôn giáo Cơ Đốc. *Ân điển là sự kết thúc của mọi tôn giáo.* Nơi mà người ta buộc phải làm điều tốt. Buộc phải có thành tích để được thưởng sự cứu rỗi hay sự sống đời đời. Trong Chúa Giê-xu, thành tích ấy đã được hoàn thành cho chúng ta. Trong Chúa Giê-xu, mọi sự được ban cho chúng ta. Tự mình, chúng ta không thể làm được. *Ân điển là nhưng không, là tự do và không thể kiếm được bằng công sức.* Với một số người, chính lòng kiêu ngạo của họ, thường là vô thức, cản đường họ. Thật khó để bằng đức tin nhận lấy món quà ân điển lớn lao này. Chúng ta đã bị nguyên tắc thành tích thấm sâu vào người. Đó là một bước đột phá, một sự giải phóng, khi một người nhận lấy ân điển và không còn tin cậy nơi chính mình và thành tích của mình nữa. Và không còn viện dẫn trước Đức Chúa Trời và loài người những điều tốt mình đã làm.

> *Tin Lành là độc nhất vô nhị. Tin Lành gây vấp phạm. Tương phản với mọi tôn giáo và mọi lời hứa hẹn cứu rỗi. Tin Lành công bố: Mọi người đều là tội nhân. Một Đấng bị đóng đinh là sự giải cứu của chúng ta. Sự cứu chuộc chỉ có như một món quà ân điển không xứng đáng nhận. Hoàn toàn nhưng không. Đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.*

Một người nhận được ân điển không chỉ vào lúc người ấy lần đầu tiên cầu xin Đức Chúa Trời. Từ đó trở đi, ân điển theo người ấy trong từng giờ của cuộc đời. Ân điển là dấu ấn đặc trưng của Cơ Đốc giáo. Không có ân điển thì không có gì cả. Ân điển lấp đầy và bao bọc đời sống đi theo Chúa từ mọi phía. Ân điển nâng đỡ chúng ta. Không phải những đòi hỏi của một luật pháp hay của một kẻ cai nô. Ân điển không đòi hỏi, ân điển ban chính mình. Đời sống đi theo Chúa vận hành nhờ ân điển. Như những người đã được ban cho và không ngừng nhận lãnh. Ân điển bao bọc khởi đầu

159. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:10; Tít 2:14; 1 Giăng 2:2; 3:16; 4:10; 1 Phi-e-rơ 2:24; 3:18
160. Lu-ca 15:22; Ê-phê-sô 2:7
161. 1 Phi-e-rơ 5:10
162. Mi-chê 7:18

và ngày cuối cùng của đời sống đi theo Chúa. Không có ân điển thì không thể nghĩ đến sự trung tín và đời sống đi theo Chúa.

Đức Chúa Trời là sự yêu thương

Người ta có thể nói về ai rằng toàn bộ bản chất của người ấy là tình yêu? Tình yêu triệt để, vị tha và hy sinh chính mình. Bạn đã từng gặp một người như thế chưa? Tôi thì chưa, dù tôi biết những người tốt và đáng làm gương.

Người ta nói điều đó về Đức Chúa Trời. *Trong Chúa Giê-xu, chúng ta có bằng chứng rằng tình yêu siêu việt, vượt trên thế giới và đời đời này thật sự có. Và rằng tình yêu ấy đã được tỏ ra trong thế giới chúng ta. Chúng ta có xứng đáng được biết một Đức Chúa Trời như thế không?*

Vừa rồi chúng ta nói về ân điển của Đức Chúa Trời. Ngài đầy ân điển. Một thuộc tính của Đức Chúa Trời có nghĩa là sự giải cứu cho chúng ta! Nhưng vì sao Ngài đầy ân điển? Vì Ngài là chính tình yêu.[163] Nguồn của ân điển là tình yêu của Ngài, tuôn chảy đến chúng ta như một dòng sông, và chỉ dừng lại khi đã đến được điểm thấp nhất.

163. 1 Giăng 4:7-11

Ngài vẫn luôn là tình yêu. Tình yêu cần có một đối tượng để có thể yêu. Cha đã yêu Con[164] trước khi có vũ trụ. Cha, Con và Thánh Linh, Đức Chúa Trời Ba Ngôi, đã hiện hữu trong tình yêu đời đời hướng về nhau. Không có khởi đầu. Ngài không cô đơn hay một mình. Ngài nhiều hơn và lớn hơn những gì chúng ta có thể nghĩ. *Tình yêu của Ngài cũng vậy.*

Nếu chúng ta cho rằng chiều sâu tình yêu của một người có thể được đo bằng điều người ấy sẵn sàng hy sinh cho người mình yêu, thì tình yêu được bày tỏ trong câu chuyện Tin Lành là không gì sánh được. *Đó là câu chuyện về một Đức Chúa Trời, vì tình yêu không thể dò thấu, đã sẵn sàng đi đến tận cùng.* Để cứu và phục hồi những con người đã tự biến mình thành kẻ thù của Đức Chúa Trời.

Vì yêu chúng ta, Đức Chúa Trời thánh khiết đã đi đến tận cùng. Con đã mang tội lỗi chúng ta.[165] Ngài đã trải qua sự bị Đức Chúa Trời lìa bỏ, là điều ẩn chứa trong tội lỗi. Vì thế, trên thập tự giá Chúa Giê-xu đã kêu lên: *Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! Sao Ngài lìa bỏ tôi?*[166] Đức Chúa Trời không thể đi xa hơn nữa. Ngài không thể ban cho nhiều hơn những gì đã ban tại Gô-gô-tha. *Vì thế, thập tự giá là sự mặc khải lớn nhất của Đức Chúa Trời.* Không câu chuyện nào kể về một người yêu thương đã ban cho nhiều hơn thế. Và lại ban cho những người không xứng đáng.[167]

Làm sao có thể hiểu hay giải thích tình yêu này? Xã hội chúng ta thường dùng từ ngữ này. Dùng đến mức lạm phát. Nhưng chính xác thì xã hội muốn nói gì? Một tình yêu chấp nhận mọi người đúng như họ là. Vô điều kiện. Một tình yêu không xét đoán và không lên án. Dung thứ mọi sự, tìm kiếm sự hòa hợp. Không có kỳ vọng gì. Lãng mạn và ủy mị.

Mô tả này có trùng khớp với khái niệm tình yêu của Kinh Thánh không?

Hãy hình dung rằng đúng là như vậy. Đức Chúa Trời dung thứ mọi điều con người làm. Không phê phán và không phán xét. Điều đó sẽ dẫn đến đâu, và trên thực tế, một tình yêu như thế yêu thương đến mức nào?

Nếu người ta tin rằng tình yêu của Đức Chúa Trời chấp nhận chúng ta đúng như chúng ta là, thì người ta quên rằng chúng ta là tội nhân. Người ta quên rằng ngày nay chúng ta không sống như Đức Chúa Trời muốn và như

164. Giăng 17:24
165. 2 Cô-rinh-tô 5:21
166. Mác 15:34
167. Rô-ma 5:8

điều tốt nhất cho chúng ta. Bạn hãy đặt mình vào vị trí của cha mẹ. Có lẽ bạn là mẹ hay là cha. Hãy hình dung đứa con của bạn đã trưởng thành. Nó làm những điều không tốt. Những điều gây hại cho chính nó và cho người khác. Hơn nữa, nó đã cắt đứt liên lạc với bạn. Nó ghét bạn và buộc tội bạn vô cớ.

Nó vẫn là con của bạn. Bạn không thôi yêu thương nó. Nhưng bạn khước từ điều xấu trong đời sống nó. Bạn giận và buồn vì mọi sự như thế. Bạn sẽ không bao giờ tán thành điều xấu. Ngay trong kinh nghiệm con người của chúng ta, tình yêu và sự khước từ là những điều bằng cách nào đó đi liền với nhau. *Chính tình yêu là điều khước từ và lên án điều ác.*

Chúng ta có thể nói rằng Đức Chúa Trời phải chấp nhận chúng ta như chúng ta là, để chúng ta cứ mãi như chúng ta là không? Đức Chúa Trời có thật sự phải chấp nhận lối sống của chúng ta, ngay cả khi người khác phải chịu khổ hay bị tổn hại vì nó không?

Là những con người hữu hạn, về nhiều phương diện không được tự do, chúng ta khao khát một thế giới trong đó bình an và công chính là điều bình thường. *Chúng ta thử nghĩ xem, Đấng đã tạo dựng trái đất và loài người khao khát điều đó đến mức nào? Nếu Đức Chúa Trời không nổi giận trước sự thù ghét, sự bất công, trước bạo lực và cảnh khốn cùng mà tội lỗi gây ra cho những con người được tạo dựng theo hình ảnh Ngài, thì Ngài không phải là một Đức Chúa Trời yêu thương*. Ngài chỉ là một khán giả đứng ngoài cuộc. Nếu Đức Chúa Trời không lên án và phán xét tội lỗi, điều ác của con người, thì hóa ra Ngài dung túng nó, bào chữa cho nó và tán thành nó. *Phản ứng của Ngài trước quyền lực hủy diệt của tội lỗi sẽ luôn là cơn thịnh nộ và sự phán xét.*

Tình yêu của Đức Chúa Trời là một *tình yêu thánh khiết*. Tình yêu ấy khác với điều chúng ta thường hiểu. Tình yêu ấy là thiên thượng, vô hạn, vô điều kiện. Tình yêu ấy tinh sạch. Không phải một tình yêu thụ động, lãng mạn, ủy mị, nhưng là tình yêu cứu rỗi đầy quyết tâm.

Tình yêu của Đức Chúa Trời không loại trừ cơn thịnh nộ và sự phán xét của Ngài. Tạ ơn Đức Chúa Trời. Chúng ta không nhận được một Đức Chúa Trời hiền từ dễ dãi, Đấng nhận chúng ta như chúng ta là vì Ngài buộc phải hài lòng với điều đó. Đức Chúa Trời của Kinh Thánh muốn thay đổi chúng ta, dùng tình yêu kéo chúng ta ra, kéo chúng ta đến với Ngài. *Ngài yêu kẻ có tội trước khi người ấy thay đổi. Ngài yêu người ấy ngay giữa tội lỗi của người ấy.*[168]

168. Giăng 3:16; Rô-ma 5:8; 2 Cô-rinh-tô 5:14; Ê-phê-sô 2:4-5; Tít 3:4-5; 1 Giăng 4:7-10

Nhưng Ngài muốn thay đổi người ấy, thánh hóa người ấy, làm cho người ấy giống Chúa Giê-xu.

Thế giới vô hình – các quyền lực tối tăm

Chúng ta hãy trở lại một lần nữa với sự đóng đinh trên thập tự giá. Các quyền lực gian ác vô hình cũng đã dự phần quyết định vào đó. Lúc còn sống trên đất, Chúa Giê-xu đã đối đầu với chúng. Như Đấng giải phóng đầy quyền năng![169] Ngài đã đuổi các quỷ – tức là các tà linh ô uế – và khiến chúng phải tháo chạy. Qua đó Ngài công bố rằng quyền lực của chúng đang đi đến hồi kết. Tin Lành liên quan cụ thể đến các quyền lực này. Nhiều hơn nhiều người nghĩ.

Các quyền lực này là ai và vì sao chúng muốn Chúa Giê-xu phải chết? Trước khi tạo dựng trái đất và loài người, Đức Chúa Trời đã tạo dựng các thiên sứ.[170] Đôi khi họ được gọi là các con trai của Đức Chúa Trời.[171] *Đó là gia đình trên trời của Ngài. Các thiên sứ khác nhau trong những thứ bậc khác nhau, với những nhiệm vụ khác nhau. Đức Chúa Trời đã tạo dựng họ cho chính Ngài, để cùng với họ cai trị vũ trụ. Họ là những đầy tớ của Ngài.*[172]

Giống như con người chúng ta, họ cũng có tự do để trung tín với Đấng Tạo Hóa của mình. Một phần các thiên sứ đã chọn khác đi. Một sự hiện hữu

169. Mác 3:27
170. Gióp 38:4-7; Thi Thiên 148:2, 5; Cô-lô-se 1:16
171. Gióp 1:6; 38:7; Thi Thiên 82
172. Thi Thiên 104:4; Đa-ni-ên 6:22; Ma-thi-ơ 1:20, 24; 16:27; Lu-ca 2:13; Công Vụ Các Sứ Đồ 8:26; 10:7; 12:8; Hê-bơ-rơ 1:7; 13:2

không có Đức Chúa Trời.[173] Kẻ cầm đầu của chúng là ma quỷ, tức Sa-tan.[174] Khi cuộc nổi loạn này xảy ra trong thế giới vô hình, Đức Chúa Trời đã không tiêu diệt chúng. Từ đó, dưới sự cầm đầu của Sa-tan, những thiên sứ, những con trai của Đức Chúa Trời ấy hành động chống lại mọi việc Đức Chúa Trời làm.[175] Đối diện với chúng là các thiên sứ vẫn giữ lòng trung tín.[176]

Các quyền lực và con người

Sau khi con người được tạo dựng, kẻ cám dỗ và kẻ giết người[177] liền xuất hiện.[178] Sa-tan, con rắn xưa,[179] dụ dỗ những con người đầu tiên thôi tin cậy Đức Chúa Trời và nghi ngờ lòng nhân từ của Ngài.

Sa-tan ganh tị với con người, là loài được tạo dựng theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Nó chỉ muốn hủy diệt. Ngăn cản không cho Đức Chúa Trời có một gia đình gồm những con người trên đất. Nó muốn con người thuộc về nó. Không phải như một người cha tốt lành, nhưng như một chủ nô và bạo chúa. Cuộc cướp đoạt này đã thành công. Từ biến cố trong vườn địa đàng, con người không còn ở gần Đức Chúa Trời nữa.[180]

Trong tiến trình lịch sử nhân loại, người ta thấy ảnh hưởng của các quyền lực vô hình này. Điều đó hiển nhiên trong vô số tà giáo thờ hình tượng của mọi dân tộc, có nơi cho đến ngày nay.[181] *Tân Ước cho thấy rõ rằng con người, khi không có Đức Chúa Trời và bị phân cách khỏi Ngài, đang ở trong sự giam cầm và trói buộc thuộc linh của ma quỷ.*[182] *Bề ngoài thì không thấy được điều đó. Chính con người cũng không nhận ra. Họ cảm thấy mình tự do.* Nếu có thể nhìn vào thế giới vô hình đang bao quanh chúng ta và ở ngay giữa chúng ta, thì mắt họ sẽ được mở ra. Suy nghĩ của họ về Đức Chúa Trời, về chính mình và về Tin Lành đã bị tối tăm.[183] Thế giới quả thật vẫn còn là vương quốc của Sa-tan.[184]

173. 2 Phi-e-rơ 2:4; Giu-đe 1:6
174. Ma-thi-ơ 25:41; Ê-phê-sô 2:2; 1 Giăng 3:8; Khải Huyền 12:7-9
175. Rô-ma 8:38; 2 Cô-rinh-tô 11:14; 12:7; Ê-phê-sô 6:10-17; Khải Huyền 12:13; Khải Huyền 13
176. 1 Ti-mô-thê 5:21; Khải Huyền 5:11; 7:11; 12:7
177. Giăng 8:44; 1 Giăng 3:8, 12
178. Sáng Thế Ký 3:1-7; 2 Cô-rinh-tô 11:3-4
179. Khải Huyền 12:9
180. Sáng Thế Ký 3:23-24
181. 1 Cô-rinh-tô 10:20-22
182. Công Vụ Các Sứ Đồ 26:18; Ê-phê-sô 2:1-3; Cô-lô-se 1:13
183. 2 Cô-rinh-tô 4:3-5
184. Ma-thi-ơ 4:8-10

Chúa Giê-xu gọi nó là vua chúa của thế gian này.[185] Phao-lô thậm chí gọi nó là chúa của đời này.[186] Nó có quyền lực lớn và ảnh hưởng hủy diệt trên các biến cố thế giới. Khó có thể giải thích tình trạng của thế giới cách nào khác. Việc chính con người cũng gian ác càng làm cho tình hình tồi tệ hơn và bế tắc hơn.[187]

Bạn có nghĩ rằng thế giới vô hình có thật đến thế không? Và liên quan đến chúng ta nhiều đến thế không?

Tin Lành và các quyền lực

Khi Chúa Giê-xu đến, Nước Đức Chúa Trời xông vào thế giới, là lãnh địa của các quyền lực gian ác. Đó là khởi đầu cho sự kết thúc của ma quỷ và các thiên sứ của nó. Kế hoạch tổng thể của Đức Chúa Trời bắt đầu được thực hiện. Khi Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, các quỷ biết chúng đang đối diện với ai.[188] Khác với con người. Chúng biết Ngài từ thế giới vô hình. Ngài là Đấng Tạo Hóa của chúng.

Ngay sau khi Chúa Giê-xu chịu phép báp-têm, Sa-tan đã đến gặp Ngài trong đồng vắng để cám dỗ Ngài. Nó dâng cho Ngài các nước của thế gian, nếu Chúa Giê-xu chịu thờ lạy nó. Sa-tan tìm kiếm sự tôn vinh cho mình, sự thờ phượng cho mình. Bản chất của nó là như vậy.[189] Nhưng Chúa Giê-xu chống cự nó. Khác với A-đam tại Ê-đen.[190]

Chúa Giê-xu cũng ban quyền cho các môn đồ Ngài để có thẩm quyền trên các quỷ và đuổi chúng ra.[191]

Không, đó không phải là những câu chuyện kinh dị, không phải là những hiện tượng thuần túy tâm lý, mà là thực tế của đời sống hằng ngày. Ở đó, những quyền lực như thế bày tỏ mình ra. Càng hơn thế ở những nơi người ta chủ động mở lòng ra và phó mình cho chúng.

185. Giăng 12:31; 14:30; 16:11
186. 2 Cô-rinh-tô 4:4
187. Mác 7:20-23
188. Mác 1:23-24; 3:11; 5:7
189. Ma-thi-ơ 4:1-11; Lu-ca 4:1-13
190. Rô-ma 5:12-21
191. Mác 6:7

Các quyền lực và chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời

Chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời là điều ma quỷ cũng như con người không biết. Dù có nhiều lời tiên tri trong Cựu Ước, chương trình ấy vẫn khó nhận ra.[192] Ngay cả các môn đồ cũng không hiểu. Việc Con Đức Chúa Trời xuất hiện như một con người, không quyền lực, không ngai vàng, đã làm các quyền lực bối rối. Trong tình huống ấy, cách duy nhất của chúng là thao túng con người để giết Chúa Giê-xu.[193] Vì là người, Ngài có thể bị tổn thương và có thể chết. Vì thế chúng chỉ có một mục tiêu: sự chết của Ngài. Chúng đã đạt được! Nhưng chúng đã lầm. Vì sự chết của Ngài là chiến thắng của Ngài.[194] Sự chết của Ngài là một sự đổi chủ quyền mang tầm vũ trụ cho con người chúng ta.

Sự chết của Ngài là giá chuộc để giải phóng con người khỏi quyền lực của sự tối tăm. Sự chết của Ngài đem lại cho con người ân điển và sự tha thứ. Sự giải phóng. Chợ nô lệ thời bấy giờ là hình ảnh cho điều đó. Sự cứu chuộc có nghĩa là được chuộc ra khỏi ách nô lệ và được thả ra cho tự do. Sự sống lại của Ngài và sự được tôn cao lên ngôi Đức Chúa Trời là cánh cửa dẫn đến tự do, ra khỏi ách nô lệ của tội lỗi, của sự chết và của ma quỷ.

Chúng ta cần được tha tội và được giải phóng khỏi quyền lực của tội lỗi. Cả hai điều ấy được ban cho chúng ta qua thập tự giá.

Ma quỷ không biết đến ân điển. Chính nó không kinh nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời,[195] và đối với con người, nó không biết đến ân điển. Ân điển hoàn toàn xa lạ với bản chất của nó. Sự phản loạn chống lại Đức Chúa Trời đã khiến nó hoàn toàn cay đắng.

Giờ đây có một con người đang ngồi trên ngôi Đức Chúa Trời. Vì con người chúng ta. Và chúng ta được hiệp nhất với Ngài.[196] Chúng ta ở trong Đấng Christ![197] Các quyền lực đã bị đánh bại. Thời của chúng đã hết. Ngày của chúng đã được đếm. Nhưng chúng vẫn còn chống cự và đánh một trận đã thua, hòng ngăn cản Tin Lành. Mỗi ngày các quyền lực này thấy con người được giải phóng. Mỗi người tin Tin Lành nhắc chúng rằng chương trình cứu

192. 1 Cô-rinh-tô 2:6-9
193. Lu-ca 22:53
194. Hê-bơ-rơ 2:14
195. Hê-bơ-rơ 2:16
196. Ê-phê-sô 2:6
197. Rô-ma 8:1; 1 Cô-rinh-tô 1:30

rỗi của Đức Chúa Trời sẽ đạt đến đích. *Đức Chúa Trời sẽ có gia đình của Ngài từ mọi dân tộc trên đất.* Qua Chúa Giê-xu, là Đấng mà chúng đã dự phần quyết định vào sự chết của Ngài. Có thể nói, tại Gô-gô-tha, nơi Chúa Giê-xu chết, chúng đã tự đào mồ chôn mình mà không hề hay biết.

Tờ khế, bản cáo trạng mà các quyền lực thù nghịch Đức Chúa Trời và con người dựa vào, đã bị đóng đinh trên thập tự giá và bị xóa bỏ.[198] Qua thập tự giá, Ngài đã tước vũ khí của các quyền lực và bêu chúng ra trước mắt mọi người tại đó. Đấng Christ, Đấng đã sống lại, giờ đây là Chúa của vũ trụ.[199] *Tin vui là: Ngài là Chúa trên mọi người và mọi sự. Ai tin Đấng Christ thì được giải phóng.*[200] *Người ấy được về nhà trong Nước Đức Chúa Trời.*

Tin Lành là tin vui của Đức Chúa Trời rằng Ngài đưa con người của Ngài trở về và muốn có gia đình của Ngài. Được giải phóng khỏi sự chết và khỏi các quyền lực gian ác. Đó là Sứ Điệp Vui Mừng rằng qua sự chết trên thập tự giá, Chúa Giê-xu đã làm cho tất cả những điều ấy trở nên khả thi. Chúa Giê-xu đã đến để hủy phá công việc của ma quỷ.[201] Cùng với Ngài, sự cai trị của Đức Chúa Trời bằng tình yêu đã đến. Chúng ta được giải cứu và đem sang vương quốc tình yêu của Ngài.[202]

Chiến thắng của thập tự giá

Các tướng lĩnh La Mã tiến vào Rô-ma trong một cuộc diễu hành khải hoàn long trọng. Những thủ lĩnh bại trận bị xiềng xích dẫn theo. Trước khi bị hành hình, họ bị bêu ra trước công chúng. Phao-lô mô tả quyền năng không gì cưỡng nổi của thập tự giá trên các quyền cai trị và các thế lực thuộc lãnh địa của vua chúa thế gian này cũng như vậy.[203] Bị tước vũ khí và bị bêu ra. Sức mạnh của chúng đã tiêu tan.

Đấng bị đóng đinh giải phóng khỏi các sức mạnh ma thuật của thế giới trung gian vô hình. Sa-tan đã bị phán xét. Quyền lực của nó đã bị bẻ gãy. Nó không còn quyền gì trên những người thuộc về Chúa Giê-xu nữa.

198. Cô-lô-se 2:14-15
199. Ma-thi-ơ 28:18
200. Giăng 8:33-36; Rô-ma 6:7, 18, 22
201. 1 Giăng 3:8
202. Cô-lô-se 1:13-14
203. Cô-lô-se 2:15

Chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời giống như một ván cờ kéo dài. Kết cục chưa ngã ngũ, cho đến khi một trong hai người chơi đi một nước mà người sành cờ biết rằng giờ đây ván cờ đã được định đoạt. Dù ván cờ vẫn còn tiếp tục. Cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối cũng vậy. Nước đi quyết định với quân Vua đã được thực hiện. Với vị Vua đội mão gai trên thập tự giá tại Gô-gô-tha. Chiến thắng đã hoàn tất.

Những hoạt động của kẻ thù nghịch chỉ còn là một trận đánh rút lui. Nó chẳng còn bao nhiêu thời gian. Sự kết thúc của nó đã được định đoạt.

Nỗi khổ của thập tự giá trở thành chiến thắng của thập tự giá!

Tự do là điều có thể

Vì thế, bạn hãy tin chắc rằng: nếu bạn thuộc về Chúa Giê-xu, các quỷ phải tháo chạy! Nếu bạn đã dính líu đến bùa phép và những điều huyền bí, đến các tà linh và các thiên sứ, vẫn có sự tự do. Và có sự tha thứ.

Các quyền lực này không muốn buông tha bạn, và muốn bóp chết ngay từ trong trứng nước mọi nỗ lực thoát ra của bạn. Hãy cầu nguyện với Chúa Giê-xu Christ – hãy kêu cầu danh Ngài! Hãy tìm những Cơ Đốc nhân sẽ cầu nguyện cho bạn và giúp đỡ bạn.

Hãy nói thành tiếng rằng bạn từ bỏ mọi điều ràng buộc bạn với thế giới huyền bí ấy.

Hãy loại bỏ mọi thứ gắn bạn với những điều ma thuật, huyền bí ấy. Hãy cắt đứt mọi liên lạc với những người đã dẫn bạn vào những thực hành và những mối quan hệ như thế.

Thế giới vô hình là một thực tại đầy quyền lực, không được phép xem thường. Nhưng Chúa Giê-xu mạnh hơn.

Tin Lành bình an

Phi-e-rơ đã chứng kiến Thầy mình rao giảng sự bình an như thế nào.[204] Chúa Giê-xu đem bình an đến cho người Do Thái và cho các dân tộc khác, những người không phải Do Thái. Và giữa hai bên ấy với nhau. Bình an là một khía cạnh trọng tâm và thiết yếu của Tin Lành.[205] *Đó là Shalom của Đức Chúa Trời.*

204. Công Vụ Các Sứ Đồ 10:36

Đó là chữ trong Kinh Thánh Hê-bơ-rơ. Lòng Đức Chúa Trời rộng lớn bao la. Từ tấm lòng ấy, sự bình an tuôn ra. Sự bình an ấy có nghĩa là được trọn vẹn, được khỏe mạnh, được lành lặn, được cứu. Tin Lành đưa con người vào sự hòa thuận với Đức Chúa Trời.[206] *Điều đó có nghĩa là được hòa giải với Đức Chúa Trời và mọi sự thù nghịch chấm dứt.*[207]

Tin Lành đưa con người vào sự xác quyết rằng mình được Đức Chúa Trời nhận làm con. Sự xác quyết này được neo chặt trong Đức Chúa Trời. Trong những gì Ngài là và những gì Ngài đã làm. Trên nền tảng ấy, một sự bình an thật sự và bền vững lan tỏa trong lòng. Yên tĩnh thay cho bất an. Bình an thay cho bất hòa và sợ hãi.

Thế giới chúng ta đầy chiến tranh và tranh chấp, dù lớn hay nhỏ, đang cần bình an.[208] Không chỉ là không có chiến tranh, không chỉ là ngừng bắn, nhưng là sự bình an đem con người đến với nhau và hiệp họ làm một.[209] Tin Lành tạo nên bình an giữa con người với nhau. Tin Lành tạo nên một cộng đồng mới gồm những con người mà trong đó bình an cai trị.[210] Phải chăng sự rao giảng về thập tự giá – nơi Đức Chúa Trời một lần đủ cả đã hấp thụ bạo lực của con người – có thể là chìa khóa cho hòa bình của thế giới? Và trước hết là trong chính giáo hội?

Nếu người ta muốn biết bình an là gì, thì họ nên học biết điều đó nơi những người đã nhận được sự bình an của Đức Chúa Trời qua Tin Lành. Và tỏa ra sự bình an ấy. Trao lại cho người khác. Là những người xây dựng hòa bình. Hễ có thể được,[211] họ sống hòa thuận với mọi người.

Qua Chúa Giê-xu, muôn vật đã được hòa giải với Đức Chúa Trời và được đưa trở lại vào mối quan hệ đúng đắn với Ngài. Nhờ giá của huyết Ngài. Nhờ sự chết của Ngài tại Gô-gô-tha. Thập tự giá là cần thiết để sự hòa thuận với Đức Chúa Trời và sự bình an của Đức Chúa Trời trở thành hiện thực.[212]

Bạn đã kinh nghiệm sự bình an này như thế nào? Sự bình an ấy đã thay đổi điều gì trong bạn, trong các mối quan hệ của bạn?

---

205. Cô-lô-se 1:20; Ê-phê-sô 2:17; 6:15
206. Rô-ma 5:1
207. Rô-ma 5:10; 2 Cô-rinh-tô 5:18
208. Tít 3:3
209. Ma-thi-ơ 5:44; 1 Giăng 4:19
210. Ê-phê-sô 2:14-22
211. Rô-ma 12:18
212. Cô-lô-se 1:20

Tin Lành – lời hứa đã được ứng nghiệm

Tin Lành không phải là phản ứng hoảng hốt hay tuyệt vọng của Đức Chúa Trời trước một lịch sử nhân loại đã đi chệch hướng. Tin Lành đến từ lòng Đức Chúa Trời và đã được hứa từ trước muôn đời.[213] Vì thế, chẳng có gì ngạc nhiên khi Tin Lành đã bắt rễ sâu trong Kinh Thánh Hê-bơ-rơ, tức là phần thứ nhất của Kinh Thánh, Cựu Ước. Tại đó Tin Lành đã được hứa.[214] Cựu Ước mô tả lịch sử cứu rỗi của Đức Chúa Trời tiến đến thời điểm mà Kinh Thánh gọi là *khi kỳ hạn đã được trọn*. Thời điểm Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến.[215] Phần đông những người cùng thời với Ngài tại Y-sơ-ra-ên đã không nhận ra Chúa Giê-xu là sự ứng nghiệm của lời hứa.[216] Nhưng mười hai môn đồ, các sứ đồ, đã sớm nhận ra điều đó. Tuy nhiên, chỉ sau sự chết và sự sống lại của Chúa Giê-xu. Sự rao giảng Tin Lành của họ trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ và trong các thư tín của họ đầy dẫy những câu trích dẫn từ Cựu Ước.[217] Có rất nhiều ví dụ. Chính Chúa Giê-xu đã nói rằng Kinh Thánh, tức Cựu Ước, nói về Ngài.[218] Ở đây xin nêu ba ví dụ ngắn từ Cựu Ước và một số câu Kinh Thánh.[219]

Ngay những trang đầu tiên của Kinh Thánh, sau khi con người đã vi phạm điều răn của Đức Chúa Trời, đã có một lời hứa mà người ta gọi là *Tin Lành nguyên thủy*: *Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa mày và người nữ, giữa dòng dõi mày và dòng dõi người nữ: Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.*[220] Điều mà thuở ấy khó nhận ra, nay trở nên hiển nhiên dưới ánh sáng của Chúa Giê-xu, của cuộc đời và sự chết của Ngài. Chúa Giê-xu đã đánh bại ma quỷ bằng chính sự chết của Ngài![221]

Nhiều năm sau trên dòng thời gian của lịch sử nhân loại, *Áp-ra-ham* xuất hiện cùng với vợ là Sa-ra. Đôi vợ chồng già không con này nhận được lời hứa

213. Rô-ma 16:25-27; 2 Ti-mô-thê 1:9; Tít 1:2
214. Rô-ma 1:1-3; Ga-la-ti 3:14-16
215. Ga-la-ti 4:4
216. Công Vụ Các Sứ Đồ 13:27, 32
217. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:25-31; Rô-ma 1:17; 3:21-26; 4:17; 10:8-13; 15:9-13; 1 Cô-rinh-tô 2:9; 2 Cô-rinh-tô 6:2; Ga-la-ti 3:16; 1 Phi-e-rơ 1:19; 2:6-9
218. Giăng 5:39; 7:42
219. Thi Thiên 16:8-10; 22; 31:13; 35:11; 69:4; Ê-sai 9:2-7; 11:1; 35:4-6; 50:6; 53; Mi-chê 5:2; Xa-cha-ri 11:12; Đa-ni-ên 9:25-26
220. Sáng Thế Ký 3:15
221. Hê-bơ-rơ 2:14; Rô-ma 16:20; Khải Huyền 12:9-11; 20:10

về một đứa con trai. Không chỉ để hai người được hạnh phúc. Không, trong đứa con trai ấy, là Y-sác, mọi dân tộc trên đất sẽ được phước.[222] Đó là một lời hứa được ứng nghiệm trong Chúa Giê-xu![223]

Nhiều thế kỷ sau, *Đa-vít* trở thành vua của Y-sơ-ra-ên. Một người theo lòng Đức Chúa Trời. Dù đã vi phạm các điều răn của Đức Chúa Trời, ông vẫn luôn trung tín với Đức Chúa Trời và chưa bao giờ thờ lạy hình tượng. Đức Chúa Trời hứa với ông một người con sẽ có ngôi đời đời.[224] Đó không chỉ là Sa-lô-môn. Lời hứa ấy được ứng nghiệm trọn vẹn trong Chúa Giê-xu, Con của Đa-vít. Trong Ngài, một lời tiên báo đã có hàng trăm năm được ứng nghiệm. Một vị vua, một hậu duệ trực tiếp thuộc dòng vua Đa-vít, sẽ là Vua Mê-si-a của Y-sơ-ra-ên. Mãi mãi. Và điều đó đã xảy ra như vậy.[225] Giờ đây Ngài đang ở trên ngôi Đức Chúa Trời và chẳng bao lâu nữa sẽ cai trị thế giới cách hữu hình cho mọi người thấy.

Không ai có thể nói về mình rằng có nhiều lời tiên tri về mình đến thế. Có nhiều lời báo trước. Nhiều lời trong số đó đã được ứng nghiệm chính xác. Toàn bộ Cựu Ước đều chỉ về Chúa Giê-xu. *Cựu Ước là nhân chứng quan trọng nhất của Tin Lành về Con Đức Chúa Trời.*

222. Sáng Thế Ký 12:3; 22:18; 28:14
223. Ga-la-ti 3:16
224. 2 Sa-mu-ên 7:12-16
225. Lu-ca 3:23-31; Sáng Thế Ký 49:10; Giê-rê-mi 23:5-6; Thi Thiên 132:11; Rô-ma 1:3; 2 Ti-mô-thê 2:8; Khải Huyền 5:5

Sự trông cậy của Tin Lành

Nếu một người bị đóng đinh có thể sống lại, thì tất cả chúng ta đều có hy vọng! Đó là một sự trông cậy chắc chắn, vì một người bị đóng đinh đã sống lại từ kẻ chết vì chúng ta: Con Đức Chúa Trời. Ngài đã trả lại cho chúng ta niềm hy vọng!

Tất cả chúng ta đều có những hy vọng và ước mơ. Bạn hãy dành ra một chút thời gian. Có một tương lai mà bạn mong ước không, một khải tượng về một điều tốt đẹp hơn trải nghiệm hiện tại của bạn? Một niềm hy vọng mà bạn mong một ngày kia sẽ thành hiện thực?

Tin Lành mở toang ra một chân trời mới. Chúng ta sẽ sống! Mãi mãi. Sự chết không có tiếng nói sau cùng. Tin Lành lan tỏa niềm hy vọng.[226] Vì thế tôi thích gọi đó là *Tin Lành về Sự Sáng Tạo Mới.* Tin Lành hứa rằng mọi sự sẽ không mãi như thế này.[227] Đức Chúa Trời nghiêm túc với toàn bộ công trình sáng tạo.[228] Điều quan trọng không chỉ là con người, mà cả hành tinh. Một mặt, Nước Đức Chúa Trời gồm những con người phục vụ vị Vua. Nhưng cũng có một

226. 1 Phi-e-rơ 1:3-4
227. Rô-ma 8:18-24
228. Giăng 3:16

nơi chốn mà Nước ấy hiện diện. Nơi chốn ấy là trái đất của chúng ta.[229] Đức Chúa Trời đã đến trong Chúa Giê-xu chính trên trái đất này, một hạt bụi nhỏ xíu trong vũ trụ.

Đức Chúa Trời đã tạo dựng trái đất. Đó là công trình mà Ngài đặt cả tấm lòng vào: mọi sự đều rất tốt lành.[230] Vì thế, cho tương lai, Đức Chúa Trời không nghĩ ra một điều gì hoàn toàn khác hay hoàn toàn mới. Không, Ngài sẽ khôi phục trái đất như nó phải là. Nói cách khác: Ngài sẽ làm cho nó trở nên mới.[231] Một ngày kia, trên đất sẽ không còn sự chết, không còn bệnh tật và không còn đói khát.[232] Mọi điều con người phá hủy, kể cả một thiên nhiên mất kiểm soát gây hại cho con người, sẽ không còn nữa.[233]

Trong một thế giới đổ vỡ không có hy vọng,[234] *chính Tin Lành của sự trông cậy*[235] *hứa ban một vương quốc đời đời và không hề rúng động.*[236] *Trời mới và đất mới sẽ trở thành ngôi nhà mới của chúng ta.*

Sự trông cậy được neo chặt nơi Đấng đã sống lại. Nơi Đấng đã chết và nay sống đời đời.[237] Ngài đã phá vỡ quyền lực của sự chết.[238] Nhờ Ngài, sự sống thật và sự không hề hư nát đã được bày tỏ ra.[239] Trong Đấng Christ, chúng ta đã nhận lãnh sự sống phục sinh của Ngài làm sự sống của mình, một sự sống không bao giờ chết nữa. Và không còn dính dáng gì đến tội lỗi.[240] Đó là sự sống thật và quyền năng vô tận của sự sáng tạo mới. Sự sống ấy đã bắt đầu trong đời sống của những người đi theo Chúa Giê-xu.[241] Họ đã được tái sinh để có sự sống mới và một niềm hy vọng sống động.[242] Ngay bây giờ, trong Đấng Christ, họ đã là một tạo vật mới. Một ngày kia, họ sẽ sống *trong* sự sáng

229. Khải Huyền 5:9-10
230. Sáng Thế Ký 1:31
231. Ê-sai 65:17-19; 66:22
232. Khải Huyền 7:9-17; 21:1, 4-5
233. Khải Huyền 7:16; 22:3
234. Ê-phê-sô 2:12; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:13
235. Ê-phê-sô 1:18; Cô-lô-se 1:5, 23
236. 2 Phi-e-rơ 1:11; Hê-bơ-rơ 12:27-28; Đa-ni-ên 2:44; 7:14, 27
237. Khải Huyền 1:17-18; Giăng 14:19
238. Hê-bơ-rơ 2:14-15
239. 2 Ti-mô-thê 1:10
240. Rô-ma 6:9-10
241. 2 Cô-rinh-tô 5:17
242. 1 Phi-e-rơ 1:3

tạo mới. Sự sống ấy đã bắt đầu trong đời sống của những người đi theo Chúa Giê-xu.[243] Họ đã được tái sinh để có sự sống mới và một niềm hy vọng sống động.[244] Ngay bây giờ, trong Đấng Christ, họ đã là một tạo vật mới. Một ngày kia, họ sẽ sống *trong* sự sáng tạo mới.[245] Họ sẽ có một thân thể đã được biến đổi, bất tử và vinh hiển.[246] Nhưng họ vẫn sẽ là con người độc nhất vô nhị, đúng như ý Đức Chúa Trời muốn, mà họ đã là trong cuộc đời phải chết này.

Tin Lành nói về một thời điểm mà Đức Chúa Trời đã ấn định.[247] Khi ấy Chúa Giê-xu sẽ trở lại, mọi người đều thấy.[248] Trong vinh hiển và quyền năng lớn lao.[249] Đó sẽ là một ngày vui mừng cho tất cả những ai trông đợi Ngài. Vì khi ấy, sự cai trị đời đời của Đức Chúa Trời bắt đầu. Khi ấy, thời gian không bao giờ chấm dứt sẽ bắt đầu. Khi chính Đức Chúa Trời ở cùng loài người.[250] Họ sẽ thấy Đức Chúa Trời. Và kinh nghiệm một niềm vui không thể tưởng tượng nổi.[251] Đúng như điều mà Đức Chúa Trời đời đời của tình yêu, Đức Chúa Trời Ba Ngôi, vẫn luôn mong muốn. Khi ấy, mọi sự còn tốt đẹp hơn cả những gì đã từng có. Thiên đàng, chính Đức Chúa Trời, sẽ đến trên đất để ở cách hữu hình với con người của Ngài, với gia đình của Ngài. Mãi mãi. Chúng ta sẽ là hình ảnh của Đức Chúa Trời, vì chúng ta sẽ giống như Chúa Giê-xu![252]

Khi ấy, trái đất sẽ là một thiên đàng duy nhất, rộng lớn, phải, một thiên đàng toàn cầu. Một Ê-đen mới và tốt đẹp hơn.[253] *Kẻ cám dỗ sẽ không bao giờ đến đó nữa. Sẽ không còn sự cám dỗ phạm tội nào nữa.*

Cũng sẽ không nhàm chán, mà đúng hơn là đầy hứng khởi. Một cuộc phiêu lưu lớn đang chờ đợi chúng ta, vì chúng ta sẽ là và có thể là những con người mà lẽ ra chúng ta vẫn luôn phải là.

---

243. 2 Cô-rinh-tô 5:17
244. 1 Phi-e-rơ 1:3
245. 2 Phi-e-rơ 3:13
246. 1 Cô-rinh-tô 15:35-58; Phi-líp 3:20-21
247. Công Vụ Các Sứ Đồ 17:30-31
248. Khải Huyền 1:7
249. Mác 8:38; 13:26
250. Khải Huyền 21:3
251. Khải Huyền 22:4
252. 1 Cô-rinh-tô 15:49-50; Phi-líp 3:20-21; 1 Giăng 3:2
253. Khải Huyền 2:7; 22:1-5

Giấc mơ về Thế Giới Mới của Đức Chúa Trời

Chúng ta hãy dành vài khoảnh khắc mơ về Thế Giới Mới này của Đức Chúa Trời. Dù chúng ta không biết nhiều về nó, nhưng mọi điều xấu, tiêu cực, hủy hoại sẽ không còn nữa. Đồng thời sẽ có nhiều điều mà chúng ta đã biết trên trái đất hiện tại, như Đức Chúa Trời đã tạo dựng nó.

Một thế giới không còn nghèo khó, không còn đói khát, không còn vật lộn để sinh tồn, không còn lo sợ về tương lai.

Không còn nô lệ, không còn áp bức, không còn bạo lực, không còn thao túng, không còn phân biệt đối xử, không còn sỉ nhục, không còn tội ác, không còn chiến tranh.

Không còn bệnh tật, không còn sự chết, và vì thế không còn tang tóc hay nước mắt – nếu có nước mắt, thì là nước mắt vui mừng.

Không còn ô nhiễm môi trường, không còn thảm họa. Không còn cảnh sát, không còn luật sư và tòa án, không còn bệnh viện, không còn bác sĩ tâm thần và nhà tâm lý học.

Không còn nhàm chán, không còn việc tìm kiếm ý nghĩa cách vô vọng, không còn mặc cảm tự ti, không còn xấu hổ, không còn trống rỗng, không còn những sự lệ thuộc và nghiện ngập hủy hoại, không còn thất vọng!

Thay vào đó sẽ có những điều này: bình an, tình yêu vị tha giữa con người với nhau, sự công chính trọn vẹn, sự chấp nhận lẫn nhau hoàn toàn, sự quý trọng và quan tâm.

Một nơi mà mọi sự đều đúng như nó phải là. Một nơi của sự sống tuôn trào, của sự đa dạng, của sự tiến bộ, của tự do, của những cuộc phiêu lưu, của sự sáng tạo, của những khám phá luôn mới mẻ, một nơi mà mọi sự luôn mới và tươi tắn.

Sức mạnh, sức sống, động lực còn lại mãi mãi thay cho sự mệt mỏi, sự uể oải và sự kiệt sức.

Một nơi có vẻ đẹp không thể tưởng tượng nổi và muôn màu muôn vẻ, để người ta khám phá và tìm hiểu. Một nơi mà người ta làm quen với những người mới và cùng họ hân hoan.

Một nơi mà thời gian đứng yên hoặc không bao giờ trôi qua! Một nơi mà điều đẹp đẽ không chỉ là quá khứ, mà luôn là hiện tại! Một nơi mà chúng ta không bỏ lỡ điều gì.

Một nơi mà chúng ta từng nghĩ là phải có, một nơi mà lòng chúng ta vẫn luôn khao khát.

Một nơi của sự dư dật, của những món ăn ngon nhất, của nghệ thuật và âm nhạc đẹp nhất, của kỹ thuật tốt nhất. Mọi điều làm nên cuộc sống ngày nay đều có ở đó trong hình thức trọn vẹn.

Một nơi của niềm vui, vì Đấng Tạo Hóa ở với loài người cách hữu hình cho mọi người thấy. Và họ sống dưới sự che chở của Ngài, trong phước lành của Ngài, trong tình yêu của Ngài. Họ vui mừng trong Đức Chúa Trời là Cha, Con và Thánh Linh, thờ phượng Ngài và nhận biết Ngài. Yêu mến Ngài.

Nhìn vào mắt Đấng Đời Đời, thấy Đức Chúa Trời mặt đối mặt, là hạnh phúc lớn nhất mà con người có thể kinh nghiệm. Chậm lắm là đến lúc ấy, chúng ta sẽ hiểu lời này thật đến dường nào. Được sống mãi mãi không sợ hãi và không xấu hổ, được giải phóng và đầy lòng tin cậy trong sự quan tâm yêu thương của Đức Chúa Trời, là điều không gì sánh được. Khi ánh mắt Ngài chạm đến chúng ta, tình yêu vô hạn mà chúng ta vẫn luôn khao khát sẽ gặp gỡ và chạm đến chúng ta, tuôn tràn khắp chúng ta và ôm lấy chúng ta.

Uống từ nguồn nước sự sống và luôn được ăn trái của cây sự sống. Đó là hình ảnh về cõi đời đời mà ngày nay người ta gọi là thiên đàng.

Ở đó, trong sự hiện diện của Ngài, chúng ta sẽ là những người mà lẽ ra chúng ta vẫn luôn phải là. Là chính mình. Riêng biệt và độc nhất vô nhị như Đức Chúa Trời đã muốn và đã làm cho chúng ta trở nên. Ở đó không giả dối. Chân thật.

Ở đó mọi người sẽ cai trị trái đất theo nghĩa tốt đẹp nhất, với tình yêu và sự chăm sóc,[254] và như vậy thực hiện sứ mạng của những con người đầu tiên. Theo cách mà mọi tiềm năng của công trình sáng tạo được phát triển như chưa từng có. Trong sự sáng tạo, sự đa dạng, sự phong phú và sự vui hưởng không thể tưởng tượng nổi. Tất cả đều thấm đẫm tình yêu của Đức Chúa Trời. Cùng nhau, người Cha với gia đình của Ngài, Đấng đã sắm sẵn mọi sự cho họ.[255] Trời và đất hiệp làm một. Chúng ta sẽ không thể tin nổi hạnh phúc của mình. Ngay cả sau 10.000 năm. Chúng ta sẽ ở với Chúa Giê-xu mãi mãi. Niềm vui thật, sâu xa và hân hoan sẽ không bao giờ chấm dứt.[256]

254. Rô-ma 5:17; Khải Huyền 5:10; 22:5
255. 1 Cô-rinh-tô 2:9
256. Thi Thiên 16:11

Tin Lành là lời mời được có mặt và cùng dự đại tiệc lớn lao, đời đời.[257] Sứ điệp này được gửi đến mọi người.[258] Ai cũng được mời.[259] Không tốn phí vào cửa. Chúa Giê-xu đã làm cho mọi sự trở nên tốt đẹp![260]

Tin Lành – quyền năng để cứu rỗi

Không một môn đồ nào của Chúa Giê-xu cần phải hổ thẹn về Tin Lành. Dù thập tự giá là sự điên dại đối với nhiều người. Sứ điệp này có quyền năng. Nó giống như thuốc nổ.[261] Những người được Tin Lành mở lòng sẽ kinh nghiệm quyền năng này của Đức Chúa Trời tác động trên họ. Một sự quay về xảy ra, một sự sống mới bắt đầu. Một bước ngoặt cuộc đời mà chỉ quyền năng của Đức Chúa Trời mới tạo ra được, và tác động trên mọi lĩnh vực của cuộc sống.[262] Quyền năng này cứu và giải phóng khỏi những ràng buộc huyền bí và những cơn nghiện. Nhiều người đã được chữa lành cả thân thể lẫn tâm hồn. Các mối quan hệ được phục hồi. *Quyền năng của Đức Chúa Trời trong Tin Lành không gì có thể so sánh được.* Không hệ tư tưởng, tôn giáo hay triết học nào có tác động như Tin Lành.[263]

Ở nơi con người chúng ta bất lực và bế tắc, không thể giúp chính mình và người khác,[264] thì ở đó Tin Lành này làm nên phép lạ. Phép lạ của sự tái sinh.[265] Tin Lành tạo nên sự sống mới. Có thể so sánh với việc một đứa trẻ được sinh ra.[266]

Có lần, một người vô thần thách một nhà truyền giáo nổi tiếng tranh luận về sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Nhà truyền giáo đồng ý, nhưng đặt điều kiện là người vô thần phải đem theo những người đã nhờ thuyết vô thần mà có một bước ngoặt cuộc đời theo hướng tốt đẹp. Cuộc tranh luận đã không diễn ra, vì không ai nhờ thuyết vô thần mà trở thành con người mới hay được giải phóng khỏi những cơn nghiện và sự lệ thuộc. Trái lại, nhà truyền giáo

257. Khải Huyền 19:6-10; 21:6; 22:14-15, 17
258. Ma-thi-ơ 28:19-20; 2 Cô-rinh-tô 5:15
259. Ma-thi-ơ 22:1-14
260. Rô-ma 3:24; Khải Huyền 21:6; Ê-sai 55:1
261. Rô-ma 1:16-17
262. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:5-10
263. Giăng 8:36; Rô-ma 6:18
264. Rô-ma 5:6
265. Giăng 3:3; 1 Phi-e-rơ 1:3; Tít 3:4-7
266. 1 Cô-rinh-tô 4:15; Gia-cơ 1:18; 1 Phi-e-rơ 1:23-25

biết rất nhiều người đã được giải phóng và trở thành con người mới nhờ sự rao giảng Tin Lành của ông.

Tin Lành không dừng lại trước bất cứ người nào. Tin Lành dành cho mọi người. Và vì thế, quyền năng ngự trong sứ điệp này cũng vậy. Đó là quyền năng của Đức Chúa Trời, như đã được bày tỏ khi Ngài làm cho Con Ngài sống lại.

Đó là quyền năng thật để cứu rỗi!

Vâng theo Tin Lành

Tin Lành thay đổi con người. Bạn đã từng kinh nghiệm điều đó chưa? Hay đã thấy nơi người khác? Thật là một niềm vui. Bỗng nhiên người ta khao khát đọc Kinh Thánh. Họ khao khát sự hiện diện của Đức Chúa Trời.[267] Họ mong muốn biết thêm về Đức Chúa Trời. Trước khi biết Tin Lành, họ không có sự quan tâm ấy. Bỗng nhiên họ hỏi Đức Chúa Trời muốn gì.[268]

Phản ứng trước Tin Lành, một bên là sự thờ ơ hay khước từ. Bên kia là đức tin.[269] Không chỉ là việc dùng lý trí công nhận Tin Lành là thật,[270] mà là sự đáp ứng cá nhân của toàn bộ con người. Nói một chữ: *sự vâng lời bởi đức tin*.[271] Con người vâng theo lời kêu gọi của Tin Lành bằng cách tin điều mà sứ điệp này đem đến cho họ. Dù chính họ không hề cảm nhận đó là một bước vâng lời, mà là việc nhận lấy một món quà.

Họ quay về với Đức Chúa Trời. Quay lưng lại với mọi điều làm nên một cuộc sống không có Đức Chúa Trời. Quay lưng lại với các thần tượng, hữu hình hay vô hình.[272] Họ nhận ra tội lỗi trong đời sống mình và xưng tội với Cha trên trời.[273] Họ nắm lấy sự tha thứ nhờ ân điển của Đức Chúa Trời. Họ kinh nghiệm sự cứu rỗi và sự chữa lành. Khi Tin Lành được rao giảng trong quyền năng và với sự xác quyết lớn lao và rõ ràng, Tin Lành đưa con người vào ánh sáng.[274] Họ nhận biết mình là ai và Đức Chúa Trời là ai. Họ có một cái

267. 1 Phi-e-rơ 2:2
268. 1 Phi-e-rơ 4:2-3
269. Công Vụ Các Sứ Đồ 2:37-41
270. Gia-cơ 2:19
271. Rô-ma 1:5; 16:26; 1 Giăng 2:3-4; 3:24; 5:2-3
272. Công Vụ Các Sứ Đồ 11:21; 14:15; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9-10; 1 Phi-e-rơ 4:3
273. Công Vụ Các Sứ Đồ 19:18-20; 1 Giăng 1:9; Châm Ngôn 28:13; Thi Thiên 51
274. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:5

nhìn hoàn toàn khác về thực tại của cuộc sống. Một sự chuyển đổi xảy ra, do chính Đức Chúa Trời thực hiện, như từ sự chết qua sự sống.[275]

Trở thành môn đồ của Chúa Giê-xu

Sự quay về với Chúa Giê-xu thường diễn ra trong một quá trình. Người được tiếp xúc với Chúa Giê-xu qua Tin Lành bắt đầu bước những bước nhỏ trong đức tin. Người ấy bắt đầu lắng nghe Chúa Giê-xu và tin cậy Ngài. Một cuộc hành trình bắt đầu, một quá trình trở nên và học hỏi. *Làm môn đồ có nghĩa là làm học trò, làm người học hỏi. Đó là một quá trình không bao giờ chấm dứt trong đời này.*

Thuở ấy, các môn đồ của Chúa Giê-xu đi theo Ngài bất cứ nơi đâu Ngài đến. Số môn đồ nhiều hơn mười hai người. Chúa Giê-xu là Thầy, Đấng mà các môn đồ học hỏi nơi Ngài. Các môn đồ muốn trở nên giống như Ngài bằng cách làm theo những gì Ngài phán dạy.[276]

Khi Chúa Giê-xu không còn ở đó nữa, người ta vẫn gọi tất cả những người tin Chúa Giê-xu là môn đồ. Mãi về sau người ta mới gọi họ là Cơ Đốc nhân.[277]

Khởi đầu đời sống môn đồ

Đời sống môn đồ là mục tiêu Đức Chúa Trời đặt ra cho chúng ta! Những con người vâng lời và trung thành với Chúa Giê-xu, là Vua. Đôi khi điều này bắt đầu cách rõ rệt, nhưng không hiếm khi cũng bắt đầu cách rụt rè và lặng lẽ. Thánh Linh của Đức Chúa Trời giúp các môn đồ làm điều Chúa Giê-xu phán dạy. Và lớn lên trong đức tin. Trong họ, Tin Lành hành động như một hạt giống rơi vào đất tốt của tấm lòng và lớn lên kết quả.[278] Với người này thì nhanh, với người kia thì lâu hơn. Vấp ngã rồi lại đứng dậy. Như vậy, đời sống thuộc linh mới trở nên thấy được.[279] Việc ngày càng hiểu Tin Lành rõ hơn vẫn luôn là một quá trình học hỏi. *Quá trình ấy không diễn ra như một việc thuần túy của đầu óc, nhưng bằng cách làm theo và sống ra.*

---

275. Cô-lô-se 2:13; 1 Giăng 3:14
276. Giăng 8:31
277. Công Vụ Các Sứ Đồ 11:26
278. Mác 4:20; Giăng 15:8
279. Rô-ma 6:21-22; 7:4; Ê-phê-sô 5:9; Cô-lô-se 1:10; Tít 3:14; Hê-bơ-rơ 13:15; 2 Phi-e-rơ 1:8

Xin nhắc lại một lần nữa, vì điều này rất quan trọng: đi theo Chúa Giê-xu và trở thành môn đồ là mục tiêu của Tin Lành. Tin Lành không phải là tấm vé vào thiên đàng và không ru ngủ người ta bằng thế giới bên kia. Tin Lành là điều thay đổi ngay đời sống này, ở đây và bây giờ, và một ngày kia sẽ được tiếp nối và hoàn tất trong cõi đời đời và trong sự vinh hiển. Người ta sống sự sống đời đời ngay từ bây giờ!

Có một dấu hiệu bên ngoài qua đó một người làm chứng rằng giờ đây mình thuộc về Đấng Christ: *phép báp-têm*.[280] Phép báp-têm xác nhận và đóng ấn công khai, trước mặt con người và trước các quyền lực của thế giới vô hình, rằng từ nay Chúa Giê-xu Christ là Đấng Cứu Chuộc và là Chúa của đời sống người ấy. *Phép báp-têm bằng nước tạo nên một sự khác biệt lớn. Đó là một sự đổi phe, một lời tuyên xưng thuộc về Vua Giê-xu Christ. Phép báp-têm ở ngay khởi đầu của đời sống với Chúa Giê-xu. Phép báp-têm nên được cử hành công khai, để người ta có thể thấy các môn đồ của Chúa Giê-xu nghiêm túc đến mức nào.*

Đi theo Chúa Giê-xu là thế nào?

Một đời sống làm môn đồ trông như thế nào? Người môn đồ vẫn tiếp tục làm mọi việc thuộc về cuộc sống: ngủ, ăn, làm việc, đi học, v.v. Nhưng thái độ và động cơ bên trong, cách nhìn về cuộc sống và về người lân cận thay đổi.

Đây là vài đặc điểm của các môn đồ Chúa Giê-xu, như những bông trái của sự sống mới đến từ Đức Chúa Trời. Mọi điều tôi nêu ra đều đang và sẽ còn bị thử thách. Con người mới trong Đấng Christ cũng bị tranh giành. Sự chống đối không chỉ đến từ bên ngoài, mà cả từ bên trong. Con người cũ của chúng ta, những thói quen cũ, tội lỗi trong chúng ta lại lên tiếng. Không cần phải hoảng sợ về điều đó, như thể mọi điều mới chỉ là ảo tưởng. Đức Chúa Trời giúp đỡ và hành động trong chúng ta. Thánh Linh Ngài đã được ban cho chúng ta làm Đấng bênh vực, sức mạnh và Đấng giúp đỡ.

Các môn đồ của Chúa Giê-xu yêu mến Đức Chúa Trời, yêu người lân cận và yêu thương nhau![281] Tình yêu thiên thượng mãi mãi là điều lớn nhất![282] Tình yêu ấy

280. Ma-thi-ơ 28:19; Mác 16:16; Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 18:8; Rô-ma 6:3; Ga-la-ti 3:27; Ê-phê-sô 4:5; Cô-lô-se 2:12
281. Ma-thi-ơ 22:36-40; Giăng 13:34-35; 15:13-17; 1 Cô-rinh-tô 13:4-7
282. 1 Cô-rinh-tô 13:13

không có giới hạn. Người ta nhận biết các môn đồ của Chúa Giê-xu qua tình yêu mà họ có đối với nhau![283]

Các môn đồ quan tâm và chăm sóc lẫn nhau![284] Họ là một gia đình. Họ là một cộng đồng. Điều đó không chỉ thể hiện qua việc đều đặn dự buổi thờ phượng, mà trong cả cuộc sống, trong đời sống hằng ngày.

Các môn đồ của Chúa Giê-xu cùng nhau ghi nhớ điều Chúa Giê-xu đã làm cho họ trong Tiệc Thánh, trong lễ bẻ bánh. Họ làm điều đó cách đều đặn hoặc thường xuyên nhất có thể.[285] Để thờ phượng, họ không cần phải có nhà thờ. Họ nhóm lại trong các ngôi nhà, như một gia đình thuộc linh.

Các môn đồ của Chúa Giê-xu cầu nguyện với Cha trên trời, một mình và cùng nhau![286] Họ trò chuyện với Đức Chúa Trời như thể họ thấy Ngài. Sự thờ phượng và ngợi khen, một mình và cùng nhau, là niềm vui lớn đối với họ.[287]

Các môn đồ của Chúa Giê-xu đọc Kinh Thánh![288] Nhờ đó họ học biết Đức Chúa Trời và ý muốn của Ngài. Và những gì Ngài đã ban cho họ.

Các môn đồ của Chúa Giê-xu nghe tiếng Đức Chúa Trời và kinh nghiệm sự dẫn dắt và chỉ dạy của Ngài trong đời sống hằng ngày, trong những việc nhỏ cũng như những việc lớn.

Các môn đồ của Chúa Giê-xu chịu khổ.[289] Như Chúa Giê-xu đã bị bắt bớ, điều đó cũng có thể xảy đến với họ. Điều đó bắt đầu bằng việc bị chế giễu, bị bắt nạt, và cũng có thể, như ở một số quốc gia trên thế giới, ngay cả ngày nay, có nghĩa là cái chết.[290]

Các môn đồ của Chúa Giê-xu môn đồ hóa người khác![291] Tin Lành không biến con người thành những Cơ Đốc nhân tin một điều gì đó nhất định, mà thành những môn đồ đi theo Chúa Giê-xu trong đời sống hằng ngày. Những người sẵn sàng từ bỏ mọi sự và mỗi ngày vác thập tự giá mình, và có mục tiêu cuộc đời là môn đồ hóa người khác. Đó chính là điều Chúa Giê-xu muốn, không gì

283. Giăng 13:35
284. Công Vụ Các Sứ Đồ 11:29
285. 1 Cô-rinh-tô 11:23-27
286. Ma-thi-ơ 6:5-15; Giăng 16:26-27; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17
287. Giăng 4:23
288. Cô-lô-se 3:16; 2 Ti-mô-thê 3:16; 1 Phi-e-rơ 2:2
289. Công Vụ Các Sứ Đồ 14:22
290. Giăng 15:18-20
291. Ma-thi-ơ 28:18-20

khác![292] Các môn đồ của Chúa Giê-xu đi ra đến với mọi người. Họ không khép kín.

Kinh Thánh nói về một quá trình tăng trưởng và nhận biết.[293] *Cơ Đốc nhân không hoàn hảo.* Cơ Đốc nhân vẫn còn phạm tội, nhưng tội lỗi không còn cai trị họ nữa.[294] Họ không còn muốn phạm tội. Họ sống trong sự tha thứ trọn vẹn mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ. Kể cả những tội lỗi họ sẽ còn phạm.[295] Họ nhận ra tội lỗi mình và xưng tội với Cha trên trời. Và xưng tội với nhau khi họ đã có lỗi với nhau.[296] Họ sống dưới ân điển,[297] không dưới luật pháp.[298] Mục tiêu của họ không phải là giữ Mười Điều Răn. Một đời sống với Chúa Giê-xu còn đi xa hơn những gì các điều răn ấy đòi hỏi. Điều đó trở nên khả thi vì Đức Thánh Linh sống trong chúng ta.

Họ đã nhận được Đức Thánh Linh,[299] Đấng ngự trong họ và dẫn dắt họ. Mục tiêu của Ngài là để những bông trái tốt lành của Thánh Linh trở nên thấy được.[300] *Những bông trái này thể hiện trước hết trong cách đối xử với nhau: tình yêu thương, niềm vui, sự bình an, sự nhịn nhục, sự nhân từ, lòng tốt, sự trung tín, sự mềm mại, sự tự chủ. Tổng cộng lại, đó là điều Chúa Giê-xu đã sống. Trở nên giống như Ngài là mục tiêu sống mới.*[301] Đó là bông trái của Đức Chúa Trời, mà Ngài khiến cho nảy sinh và lớn lên trong đời sống chúng ta khi chúng ta tin cậy Ngài. Đức Thánh Linh là quyền năng để đi theo Chúa Giê-xu.[302] Thánh Linh này là sự hiện diện cá nhân của Đức Chúa Trời trong đời sống chúng ta. Thật là không thể tin nổi, phải không? Thánh Linh là Đấng cố vấn, người kèm cặp, huấn luyện viên, Đấng giúp đỡ và Đấng dẫn đường – tất cả trong một. Ngài làm đúng điều mà Chúa Giê-xu sẽ làm nếu Ngài ở đây với chúng ta trên đất.

---

292. Lu-ca 14:26-27, 33; Công Vụ Các Sứ Đồ 14:21
293. Giăng 3:30; Cô-lô-se 1:10; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3; 2 Phi-e-rơ 3:18
294. Rô-ma 6:12-14
295. Hê-bơ-rơ 10:14; 1 Giăng 1:5–2:2
296. Gia-cơ 5:16
297. Công Vụ Các Sứ Đồ 13:43
298. Rô-ma 6:14
299. Giăng 7:39; 14:17; 1 Cô-rinh-tô 2:12; 6:19
300. Ga-la-ti 5:13-26
301. 2 Cô-rinh-tô 3:18
302. Công Vụ Các Sứ Đồ 13:52; Rô-ma 8:12-17

Thánh Linh của Đức Chúa Trời trang bị cho các môn đồ những ân tứ để họ có thể phục vụ lẫn nhau.[303]

Đời sống môn đồ không phải là một khóa học êm ái, không phải một cuộc dạo chơi và không phải thứ Cơ Đốc giáo ngồi ghế bành. Đó là sống và phục vụ như Chúa Giê-xu. Một phương châm sống mới, cũng đòi hỏi sự cam kết. Đối với người môn đồ của Chúa Giê-xu, Nước Ngài và sự công chính của Ngài luôn đứng hàng đầu. Còn mọi điều khác, Chúa Giê-xu phán, Cha chúng ta sẽ lo liệu.[304]

Ngoài Chúa Giê-xu, không ai có thẩm quyền để nói: *Hãy theo Ta!* Khi Ngài gọi chúng ta, chúng ta có thể nói "không" sao?

Đó sẽ không phải là một con đường dễ dàng. Chúa Giê-xu phán rằng chúng ta phải tính toán phí tổn,[305] để chúng ta đưa ra một quyết định vững vàng, chân thật và cân nhắc kỹ, không tan biến ngay khi gặp cơn gió ngược đầu tiên. Con đường dẫn đến sự sống thì hẹp và đi lên dốc. Con đường rộng dẫn đến sự hư mất thì tự nó vận hành. Người ta không cần làm gì cả, chỉ cần cứ giữ nguyên như mình đang là.[306]

Đối với toàn bộ đời sống bị tranh giành và bị thử thách của chúng ta, những người đi theo Chúa Giê-xu, điều này luôn đúng: Đức Chúa Trời yêu thương con cái Ngài vào mọi thời điểm y như vào giây phút Ngài phó Con Ngài vì họ.[307]

Phớt lờ Tin Lành

Tin Lành không phải là một sứ điệp đe dọa. Tin Lành là một sứ điệp vui mừng! Qua sự ăn năn và đức tin, Tin Lành mở ra con đường đến với Đức Chúa Trời, đến sự tha thứ, đến tự do, đến sự sống, đến ý nghĩa.

Nhưng *Tin Lành không phải là điều tùy ý muốn sao cũng được*. Không phải là một chân lý giữa nhiều chân lý. Ai nghe sứ điệp này đều bị thách thức phải quyết định. Người ta không nên xem nhẹ nó. Xét cho cùng, sứ điệp này muốn cứu và gìn giữ chúng ta.

303. 1 Cô-rinh-tô 12; Rô-ma 12:3-8
304. Ma-thi-ơ 6:33
305. Lu-ca 14:28
306. Ma-thi-ơ 7:13-14
307. Giăng 16:27; 17:23

Bạn hãy hình dung một bản tin cảnh báo về một vụ cháy rừng, hay về một cơn bão, hay về nguồn nước uống bị nhiễm độc, hay về một con đập bị vỡ. Một bản tin không chỉ cảnh báo, mà còn chỉ ra lối thoát và nơi trú ẩn. Người ta nên xem bản tin ấy nghiêm túc đến mức nào? Sẽ ra sao nếu người ta lầm tưởng rằng nó được thổi phồng hay không đúng sự thật, hoặc chỉ dành cho người khác?

Mọi sự sẽ được phơi bày ra ánh sáng

Các môn đồ của Chúa Giê-xu đã rao giảng Tin Lành bằng cách làm chứng về Chúa của thế giới, Đấng đã sống lại.[308] Họ công bố rằng trong Ngài có sự tha thứ, nếu người ta tin cậy Ngài, xưng tội mình và thay đổi đời sống. Đồng thời họ luôn nhấn mạnh rằng sẽ có một ngày đã được ấn định chắc chắn, mà vào ngày ấy mỗi người sẽ phải khai trình trước mặt Chúa này. *Chúa Giê-xu là Đấng Phán Xét mọi người*. Mọi người sẽ đứng trước mặt Ngài. Mặt đối mặt. Đức Chúa Trời, Cha Ngài, đã giao sự phán xét cho Ngài.[309]

Chúng ta sẽ phải khai trình về mọi điều mình đã làm, đã nói và đã nghĩ. Vậy đó là một lời cảnh báo, để chúng ta suy nghĩ về đời sống mình! Để cân nhắc xem điều mình làm có đẹp lòng Đức Chúa Trời không. *Bạn cảm thấy thế nào khi nghĩ rằng mọi sự sẽ được phơi bày ra ánh sáng – mọi sự, không trừ điều gì? Những gì chúng ta đã lén nghĩ và lén làm, những gì chúng ta đã gây ra cho người khác và cả những gì chúng ta đã bỏ không làm.*

Tận sâu trong chúng ta, trong tấm lòng và lương tâm, tất cả chúng ta đều ý thức rằng mình đã phạm tội. Chúng ta biết điều gì Đức Chúa Trời không bao giờ tán thành. Bạn hãy hình dung: chúng ta có sẵn lòng trình chiếu công khai những suy nghĩ và cảm xúc của mình trong tuần vừa qua trên một màn hình, trước mặt tất cả những người mà chúng ta đã tiếp xúc trong tuần ấy không? Có lẽ chúng ta sẽ không đồng ý, vì có một số điều chúng ta muốn giữ cho riêng mình hơn. Nếu trước mặt con người mà chúng ta đã xấu hổ về nhiều điều, thì huống chi là trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết?

Vấn đề tội lỗi trong mối quan hệ của con người chúng ta với Đức Chúa Trời không bao giờ bị Kinh Thánh xem nhẹ. Dù người ta có lật qua lật lại thế nào đi nữa:

308. Công Vụ Các Sứ Đồ 4:2; 8:12, 25, 35, 40; 11:20; 17:18
309. Giăng 5:22-29

đó là vấn đề cốt lõi. Sứ điệp đem lại niềm vui là: ai ở trong Đấng Christ thì không cần sợ bị đoán phạt.[310] Nếu chúng ta đã được tha thứ, chúng ta không cần sợ gặp Đức Chúa Trời nữa. Trong Đấng Christ, Ngài đã làm cho chúng ta trở nên con cái Ngài, con trai và con gái của Ngài.[311] Tình yêu trọn vẹn của Đức Chúa Trời cất bỏ sự sợ hãi![312]

Nhưng nếu tôi khước từ Tin Lành thì sao? Đức Chúa Trời không áp đặt sứ điệp của Ngài trên ai cả. Ngài để con người tự quyết định. Dù đồng thời Ngài làm mọi điều để thuyết phục người ấy về sứ điệp này. Ngài tìm kiếm và chiến đấu để thuyết phục lòng người.[313]

Bạn hãy nghĩ đến một người sắp chết đuối, được người ta ném cho một chiếc phao cứu sinh. Không ai lại nghĩ ra việc khẳng định rằng người ta muốn ép người sắp chết đuối phải được cứu. Nếu một người không nhận ra mình đang hư mất, thì Tin Lành sẽ chẳng có ý nghĩa gì với người ấy. Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hành động trong Tin Lành bằng cách khiến con người tự nhận biết tội mình.[314] Lời Đức Chúa Trời có quyền năng mở lòng người.[315]

Nhưng chúng ta đừng nên ảo tưởng: không có Tin Lành, không có Đấng Christ, chúng ta hư mất và đã ở dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời rồi. Không có vùng trung lập. Trong Đấng Christ không có sự đoán phạt – không có Đấng Christ, chúng ta sẽ bị đoán phạt cách xứng đáng.

Nếu vẫn cứ nói "không", thì người ta sẽ phải sống với hậu quả. Khi ấy người ta sẽ phải một mình đối diện với tội lỗi của mình. Làm sao người ta muốn hay có thể tự bào chữa trước mặt Đấng thấu suốt mọi động cơ?

Đức Chúa Trời là sự yêu thương![316] Nhưng Ngài cũng là sự sáng. Thánh khiết tuyệt đối.[317] Ai quyết định chống lại sứ điệp của Ngài là nói "không" với Đức Chúa Trời, với Chúa Giê-xu và với mọi điều Ngài vì yêu thương đã làm cho người ấy. Và ban cho mọi người cách nhưng không. Có lần Chúa Giê-xu đã phán:

---

310. Rô-ma 8:1
311. Giăng 1:12
312. 1 Giăng 4:16-19
313. Lu-ca 19:10
314. Giăng 16:8
315. Hê-bơ-rơ 4:12-13
316. 1 Giăng 3:1; 4:7-8, 16
317. 1 Giăng 1:5; Khải Huyền 4:8

Ai không ở với Ta, thì nghịch cùng Ta![318]

Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời

Không nói đến thực tại của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời thì chẳng khác gì bỏ mặc người đang gặp nạn mà không cứu giúp.[319] Không nói đến sự chán ghét hoàn toàn của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi. Tội lỗi chạm đến tận sâu thẳm lòng Ngài. Ngài buồn rầu[320] khi thấy con người của Ngài sống không có Đức Chúa Trời mà không nhận ra rằng không có Ngài thì đời sống đi vào khốn khổ. *Cũng như tình yêu của Đức Chúa Trời không thể được nghĩ đến và hiểu được mà không có cảm xúc, thì cơn thịnh nộ của Ngài cũng vậy. Nhưng cơn thịnh nộ này cũng tinh sạch và thánh khiết. Không phải là một cơn bốc đồng, không phải một phản ứng phi lý và quá độ trước tội lỗi của con người. Đức Chúa Trời chậm giận!*[321] Khác với con người chúng ta.

Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời có nghĩa là Đức Chúa Trời phó mặc con người cho chính mình, với mọi hậu quả và tác động của tội lỗi người ấy.[322] Bị bỏ lại một mình, hư mất với mọi vấn đề mà chính tôi đã gây ra. Không ai muốn trải qua điều đó.

Cơn thịnh nộ có nghĩa là vào ngày phán xét, tôi phải mang tội lỗi mình mà đối diện với sự thánh khiết vinh hiển của Đức Chúa Trời. Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời là sự đáp lại của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi mà con người chúng ta gây ra cho người khác và cho Ngài.

Nếu Đức Chúa Trời không nổi giận, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Ngài sẽ chối bỏ tình yêu của Ngài, là tình yêu không thể chịu đựng điều ác dưới bất cứ hình thức nào. Rốt cuộc, chẳng ai muốn một Đức Chúa Trời nói "vâng" với mọi sự. *Nếu con người không thể bảo đảm sự công bằng, thì chúng ta chỉ còn biết trông cậy nơi Đức Chúa Trời.* Nhưng điều đó không chỉ liên quan đến người khác – mỗi người sẽ phải khai trình về chính mình.

---

318. Ma-thi-ơ 12:30
319. Giăng 3:36; Rô-ma 1:18; 2:5, 8; 3:5; 5:9; Ê-phê-sô 2:3; 5:6; Cô-lô-se 3:5-6; Khải Huyền 6:16-17; 11:18
320. Mác 3:5
321. Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6
322. Rô-ma 1:26

Cơ Đốc nhân làm chứng về lòng Đức Chúa Trời muốn hòa giải,[323] vì chính họ đã biết Ngài như thế.[324] Nhưng Ngài không phải là một Đức Chúa Trời đã bị thuần hóa, chịu theo những tiêu chuẩn của chúng ta. Ngài sẽ không im lặng trước sự bất công của chúng ta. Hay đơn giản là làm ngơ. Ngài sẽ làm cho công lý được thực thi. Theo cách của Ngài, vượt xa những khả năng và hình dung ngày nay của chúng ta.

Ai nói "không" với Đức Chúa Trời và sứ điệp tốt lành của Ngài, có thể là nhiều lần, thì tự làm cứng lòng mình. Như vậy người ấy hư mất.[325] *Hư mất, vì Đức Chúa Trời đau lòng chấp nhận tiếng "không" ấy.* Hư mất có nghĩa là không ở nơi mình lẽ ra phải ở và có thể ở. Không ở nhà, mà cô đơn và mất gốc. Mối liên hệ với Đức Chúa Trời đã bị cắt đứt. Với một Đức Chúa Trời đi tìm mỗi người cho đến cùng để đưa người ấy về nhà.[326]

Mỗi người khước từ Tin Lành sẽ nhận bản án công bằng cho tội lỗi mình.[327] Bản án sẽ hoàn toàn công bằng.[328] Ai gieo gì sẽ gặt nấy, vì Đức Chúa Trời không chịu khinh dể đâu.[329] Ai đã không vâng theo lẽ thật và Tin Lành, đã ngoan cố chống cự, sẽ trải qua sự thịnh nộ, sự giận dữ, sự hoạn nạn và sự khốn cùng.[330] Đôi khi ngay trong đời này, nhưng chắc chắn là sau khi chết. Đó sẽ là cảm giác khi phải nhìn thẳng vào tội lỗi chưa được chuộc của mình và một lần nữa đối diện với chính tội lỗi mình. Lần này từ phía Đức Chúa Trời. Và từ phía những người mà mình đã đối xử bất công.

Sự sống đời đời và địa ngục

Chúa Giê-xu nói về sự sống đời đời trong vinh hiển[331] và về lửa đời đời và hình phạt đời đời.[332] Ngài nói về sự tối tăm ở ngoài, nơi những người không

323. 2 Cô-rinh-tô 5:19-20
324. 2 Cô-rinh-tô 5:11
325. Rô-ma 2:12; 1 Cô-rinh-tô 1:18; 15:18; 2 Cô-rinh-tô 2:15; 4:3; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:10; 2 Phi-e-rơ 3:9
326. Lu-ca 15:4, 24; Giăng 3:16; 2 Phi-e-rơ 3:9
327. 2 Cô-rinh-tô 5:10
328. Khải Huyền 20:11-15; 21:8
329. Ga-la-ti 6:7-8; Dân Số Ký 32:23
330. Rô-ma 2:5-11
331. Giăng 3:36; 5:24; 6:47, 51; 10:28; 11:26; Rô-ma 5:21; 6:23; 1 Giăng 2:25; 5:11, 13
332. Ma-thi-ơ 25:34, 41, 46

vâng theo Tin Lành ở.[333] Về sự khóc lóc và nghiến răng.[334]

Thật vậy, chính Chúa Giê-xu là Đấng thường nói đến địa ngục. Ngài, Đấng là chính tình yêu, lại là Đấng nói về điều đó nhiều nhất.[335]

Chữ chỉ địa ngục trong ngôn ngữ gốc Hy Lạp của Tân Ước là *Gehenna*. Thuở ấy, đó là một nơi có thật, một thung lũng gần Giê-ru-sa-lem. Vào thời Chúa Giê-xu, đó là một bãi rác, nơi lửa cháy liên tục. Chúa Giê-xu cũng liên hệ đến nhà tiên tri Giê-rê-mi, người gọi chính thung lũng ấy là trũng Bên-Hi-nôm.[336] Nơi này nổi tiếng vì sự thờ hình tượng, trong đó trẻ em cũng bị dâng làm sinh tế. Vậy đó là hiện thân của sự ô nhục và tội lỗi. Và vì thế, của sự phán xét và sự hư mất. Của sự diệt vong và sự chết.

Ai muốn tiếp tục sống như trước nay, ai muốn ở lại trong tội lỗi mình, thì như vậy là chọn chống lại sự sống. Người ấy vẫn bị loại khỏi sự vinh hiển của sự sống đời đời. Đó là sự sống và tương lai của mọi con cái Đức Chúa Trời trong Thế Giới Mới của Ngài.[337]

Địa ngục được mô tả bằng những hình ảnh mạnh mẽ như một lời cảnh báo. Kinh Thánh không im lặng về điều đó. Trái lại: Kinh Thánh cảnh báo cách khẩn thiết. Địa ngục không chỉ dành cho những "tội nhân lớn". Chúng ta đừng chỉ nghĩ đến những kẻ giết người hàng loạt như Hitler, Stalin hay Mao Trạch Đông. Đến những kẻ bạo dâm hay những kẻ xâm hại trẻ em. Đức Chúa Trời định đoạt bản án của họ cách công bằng y như bản án của một người mà theo tiêu chuẩn của chúng ta chẳng có lỗi gì hoặc có rất ít lỗi. Kinh Thánh nói rõ: *mọi người* đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.[338]

Địa ngục chi tiết có ý nghĩa gì đối với con người, về điều đó Chúa Giê-xu và Kinh Thánh im lặng. Vì thế, những tưởng tượng là không phù hợp. Những lời của Chúa Giê-xu đã là lời cảnh báo đủ rồi.

Bạn sẽ nghe những ý kiến khác nhau về địa ngục. Có người nói rằng không có địa ngục. Người khác cho rằng tại đó những người hư mất sẽ bị tiêu diệt vĩnh viễn. Lại có người cho rằng con người chỉ ở đó một thời gian có giới hạn để được thanh luyện, rồi sau đó vẫn được vào sự sống đời đời. Bạn

333. Ma-thi-ơ 8:12; 22:13; 25:30; Giăng 8:12; 12:46
334. Ma-thi-ơ 8:12; 13:42, 50; 22:13; 24:51; 25:30; Lu-ca 13:28
335. Ma-thi-ơ 5:22-30; 10:28; 18:9; 23:33
336. Giê-rê-mi 7:31; 19:2-7; 32:35; Ê-sai 66:24
337. Khải Huyền 21:8, 27; 22:15
338. Rô-ma 3:23

hãy đọc Kinh Thánh về điều này và tra những câu Kinh Thánh trong phần chú thích. Hãy giả định điều tệ nhất, trường hợp tệ nhất. Thà được ngạc nhiên vui mừng còn hơn là thất vọng cay đắng.

Đức Chúa Trời tôn trọng tiếng "không" của con người. Dù điều đó làm Ngài đau lòng và Ngài than khóc như Chúa Giê-xu đã than khóc về Giê-ru-sa-lem.[339] Họ sẽ bị phân cách khỏi Đức Chúa Trời và gánh lấy hậu quả của sự khước từ và tội lỗi của mình. Kinh Thánh gọi đó là *sự chết thứ hai*.[340] Họ đã muốn sống không có Đức Chúa Trời, và giờ đây họ sẽ sống như vậy mãi mãi. Câu nói "Trong địa ngục sẽ chỉ có những người tự nguyện" là đúng.[341] Con người đứng trước sự lựa chọn: chọn sự chết hay chọn sự sống.[342]

Hôm nay là ngày cứu rỗi – không phải ngày mai!

Một tin lành khác

Tin Lành là lời của chân lý.[343] Chân lý của Đức Chúa Trời. Tin Lành càng lan rộng, thì càng xuất hiện nhiều phiên bản không còn đúng với bản gốc. Ngay trong thế kỷ thứ nhất của kỷ nguyên chúng ta, các sứ đồ, là những người được Chúa Giê-xu giao phó việc rao giảng, đã cảnh báo về những sự giả mạo Tin Lành.[344] Chúng trông giống bản gốc, chúng có thể giống thật đến mức đánh lừa người ta.

Cũng vậy, có những phiên bản bị cắt xén, bỏ đi hay thêm vào những điều thiết yếu. Có những phiên bản sai lạc và gây lầm lạc. Để định hướng, xin nêu những ví dụ sau.

Tin Lành luôn luôn chỉ ra rằng chúng ta không thể tự cứu mình. Mọi nỗ lực tự cải thiện mình đều vô vọng. Nỗ lực giữ luật pháp của Đức Chúa Trời và nhờ việc lành mà được Đức Chúa Trời chấp nhận đều thất bại.[345]

Cũng vậy, không thể nhận lấy một chút ân điển của Đức Chúa Trời rồi thêm vào những việc lành của chúng ta như một phần bổ sung cần thiết. Một

339. Ma-thi-ơ 23:37
340. Khải Huyền 2:11; 20:6, 14; 21:8
341. Ý tưởng này bắt nguồn từ C. S. Lewis: cửa địa ngục được khóa từ bên trong ("Über den Schmerz" (*The Problem of Pain*)).
342. Phục Truyền Luật Lệ Ký 30:15-19
343. Ga-la-ti 2:5, 14; Ê-phê-sô 1:13; Cô-lô-se 1:5; 1 Ti-mô-thê 2:4
344. 2 Cô-rinh-tô 11:1-4; Ga-la-ti 1:6-9
345. Rô-ma 3:20, 28; Ga-la-ti 2:16; 3:10

sự pha trộn hay bổ sung giữa ân điển và sự tự xưng công chính bằng việc làm. *Bằng cách nào đó, việc chúng ta muốn tự mình kiếm được một điều gì là một phần của bản tính con người chúng ta.* Thật khó để nhận lấy ân điển. Nhưng chính điều đó là Tin Lành!

Mặt khác, người ta cũng có thể làm mất giá trị ân điển của Đức Chúa Trời và biến nó thành rẻ mạt. Ai nhận lấy Tin Lành nhưng không thay đổi đời sống mình – Kinh Thánh gọi điều này là ăn năn và quay về – thì người ấy đã hiểu sai. Tin Lành không phải là giấy thông hành cho một đời sống ích kỷ và tội lỗi chỉ lo thỏa mãn bản thân.[346] Đức tin sống động luôn dẫn đến một bước ngoặt sâu xa trong cuộc đời.[347] Đức tin ấy dẫn vào một đời sống mới, trong đó Đấng Christ là Chúa và là Đấng cai quản.[348] Đời sống mới không phải là không có tội lỗi. Trong thân thể trên đất này, đời sống ấy sẽ không bao giờ như vậy. Nhưng có một "trước kia" và một "về sau", một sự thay đổi được thấy rõ trong những việc làm và lời nói nhỏ hay lớn. Việc lành thuộc về đời sống Cơ Đốc nhân cũng như chính đức tin. Không có việc lành thì đức tin là chết. Nơi nào có đức tin thật, đức tin ấy sẽ được thấy rõ trong việc lành. Đó không phải là sự tự xưng công chính bằng việc làm. Việc lành là bằng chứng của đời sống mới.

Tin Lành thật không cần thêm vào điều gì. *Chỉ Chúa Giê-xu, ngoài ra không gì khác* – đó là sứ điệp.

Vì thế, chúng ta phải gìn giữ Tin Lành[349] đúng như Tân Ước mô tả. *Một tin lành bị xuyên tạc thì không cứu được ai!*

Tin Lành không phải là gì

Tin Lành không phải là quảng cáo cho một giáo hội hay một hệ phái. Không phải là giáo hội không có vai trò gì. Cơ Đốc nhân thuộc mọi hệ phái đều ít nhiều truyền lại Tin Lành. Các giáo hội là mái nhà, là quê hương cho tất cả những ai đến với đức tin.

Trước hết, Tin Lành không tự xem mình là một chương trình cải thiện thế giới, dù ở nhiều nơi Tin Lành góp phần rất lớn vào việc ấy. Đúng hơn, Tin

346. Rô-ma 6:1; 2 Phi-e-rơ 1:9-11
347. Gia-cơ 2:18-26
348. 2 Phi-e-rơ 2:1; Giu-đe 1:4
349. Giu-đe 1:3

Lành là một chương trình thay đổi tấm lòng. Nhờ lòng yêu thương người lân cận của nhiều môn đồ Chúa Giê-xu, nhiều người đã được giúp đỡ. Các bệnh viện, các trại trẻ mồ côi, việc bãi bỏ chế độ nô lệ là những bằng chứng về tình yêu của Đức Chúa Trời được thể hiện nơi con người. Cơ Đốc nhân phải có tác dụng như muối.[350] Gọi đích danh sự bất công – kể cả sự bất công trên toàn cầu – và đứng lên vì công lý.

Sự cứu rỗi từng con người qua thập tự giá của Đấng Christ giải phóng một sức mạnh cách mạng ảnh hưởng đến xã hội. Sứ điệp về thập tự giá là sức mạnh duy nhất có thể thay đổi thế giới cho tốt đẹp hơn. Và là sức mạnh duy nhất đã chứng tỏ rằng mình có khả năng làm điều đó. *Đã đến lúc thập tự giá của Đấng Christ phải được rao giảng một lần nữa cách lớn tiếng và rõ ràng.*

Trên thực tế, Tin Lành được thể hiện qua việc hành động như Chúa Giê-xu đã hành động. *Sẵn sàng cho đi, giúp đỡ, bảo vệ, giải phóng, tuyên xưng. Yêu thương!* Ở nhiều nơi, mọi sự đang thay đổi theo hướng tốt đẹp. Nhờ những con người đã được Tin Lành thay đổi. Đức Chúa Trời hành động trong thế giới qua những người thuộc về Ngài, và một ngày kia Ngài sẽ làm cho mọi sự trở nên mới. Việc thay đổi thế giới, biến đổi thế giới và giải quyết những vấn đề chính trị, xã hội và tài chính của nó không đặt trên vai các môn đồ. Đó không phải là sự ủy thác và sứ mạng mà Chúa Giê-xu đã giao cho chúng ta.

Nơi các môn đồ của Nước Đức Chúa Trời, trong cộng đồng của họ, Thế Giới Mới của Đức Chúa Trời đã bắt đầu. Họ rao giảng Tin Lành về Nước Đức Chúa Trời và môn đồ hóa con người. Đó là ảnh hưởng mạnh mẽ nhất trên xã hội mà họ đang sống.

Tin Lành cũng không phải là một chương trình cải thiện cuộc sống cá nhân. Hay làm giàu. Không phải là sự tự tối ưu hóa bản thân. Tin Lành là sứ điệp rằng Đức Chúa Trời đã làm và đã hoàn tất điều mà chúng ta không thể làm được. Trên vầng đá này, chúng ta xây dựng đời sống mình. Sự cứu rỗi của chúng ta đặt nền trên điều Chúa Giê-xu đã kêu lên trên thập tự giá: Mọi việc đã được trọn! Chúng ta nói "vâng" với điều đó, chúng ta nhận lấy với lòng biết ơn.

Tuy nhiên, sự thịnh vượng hay giàu có không bao giờ là lời hứa của Tin Lành. Vì bị gạt ra ngoài lề và bị bắt bớ, đôi khi Cơ Đốc nhân còn khó khăn

350. Ma-thi-ơ 5:13

hơn cả những người hàng xóm của họ. Nhưng họ có thể nương cậy nơi Đức Chúa Trời, Đấng đã hứa luôn ở cùng họ và chu cấp cho họ.

Lời kết

Đó chỉ là một cái nhìn tổng quát về sứ điệp tốt đẹp nhất trên thế giới. Một sứ điệp nâng đỡ. Ban sự tha thứ và sự chấp nhận. Giải phóng và khích lệ qua Chúa Giê-xu.

Sứ điệp này nói gì với chính bạn? Với tấm lòng bạn? Có lẽ chưa bao giờ bạn ở gần đến thế như bây giờ. Hôm nay là ngày cứu rỗi – không phải ngày mai, vì khi ấy có thể đã quá muộn.

Tin Lành giống như một tờ giấy bạc lớn được đổi ra thành tiền xu và những tờ tiền nhỏ. Cần có thời gian để ngày càng nắm bắt và thấm nhuần nội dung của sứ điệp này. Điều đó diễn ra qua những bước nhỏ, đôi khi qua những bước lớn. Trong khi chúng ta đi theo Chúa Giê-xu. Trong đời sống hằng ngày. Sự hiểu biết thật chỉ lớn lên qua mỗi bước của đức tin và của sự vâng lời. Nghĩa là chỉ khi chúng ta làm điều Chúa Giê-xu phán dạy.

Tin Lành đứng ở trung tâm của lịch sử thế giới, là lịch sử mà Đức Chúa Trời đã xoay chuyển thành lịch sử cứu rỗi.

Phao-lô muốn rao giảng Tin Lành cho các tín hữu tại Rô-ma,[351] dù họ đã bước đi trong đức tin từ lâu. Ông muốn cho thấy sự lớn lao, tầm vóc và những hệ quả của Tin Lành cho đời sống trên đất và cho cõi đời đời của chúng ta. Ông đã viết điều ấy ra: thư gửi người Rô-ma. Một tượng đài của Tin Lành.

Bạn hãy đọc thư này!

Bước tiếp theo là gì?

Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời về mọi điều tốt lành mà Ngài đã phán về bạn và phán trực tiếp với bạn.

Nếu bạn có câu hỏi, xin viết thư cho tôi: hj-ronsdorf@t-online.de

Bạn có thể tìm thêm các sách, bài viết và bài giảng trên trang web của tôi: www.hans-joerg-ronsdorf.de

351. Rô-ma 1:1-5, 9, 15-17

Sau đây là vài lời khuyên quan trọng:

- Hãy đọc Kinh Thánh. Nếu có thể, hãy đọc đều đặn.
- Hãy cùng đọc Kinh Thánh với người khác – và trao đổi với nhau về điều mình đọc.
- Hãy cầu nguyện xin Đức Chúa Trời làm cho Lời Ngài trở nên sống động cho bạn – như thể Ngài đang phán trực tiếp với bạn.
- Hãy đọc đoạn Kinh Thánh, tốt nhất là đọc to và đọc nhiều lần.

Hãy đặt những câu hỏi sau cho đoạn Kinh Thánh:

- Bạn sẽ đặt tựa đề nào cho đoạn Kinh Thánh này?
- Đoạn Kinh Thánh nói gì về Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu?
- Đoạn Kinh Thánh nói gì về con người?
- Chúng ta học được gì từ đoạn Kinh Thánh này?
- Chúng ta phải làm gì?
- Lời này khích lệ chúng ta như thế nào?

Hãy cùng nhau cầu nguyện. Khi gặp lại nhau, hãy chia sẻ với nhau về những kinh nghiệm và trải nghiệm của mình.

Hãy tìm sự liên lạc và thông công với những Cơ Đốc nhân yêu mến và tôn kính Chúa Giê-xu Christ, quý trọng Kinh Thánh, đọc Kinh Thánh và nghiêm túc với Kinh Thánh.

Tin Lành về Chúa Giê-xu có phải là một tin vui không? Mà vì sao vậy?

Bạn hãy dành chút thời gian và khám phá nét độc đáo của Tin Lành từ nhiều góc nhìn khác nhau.

Đơn giản và dễ hiểu, ở đây là bức tranh toàn cảnh.